

Väljaandja:	Riigikogu
Akti liik:	seadus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	01.05.2009
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	31.12.2009
Avaldamismärge:	

Pankrotiseadus

Vastu võetud 22.01.2003
[RT I 2003, 17, 95](#)
jõustumine 01.01.2004

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
22.04.2004	RT I 2004, 37, 255	01.05.2004
15.06.2005	RT I 2005, 39, 308	01.01.2006
26.01.2006	RT I 2006, 7, 42	04.02.2006
06.12.2006	RT I 2006, 61, 456	01.01.2007
21.11.2007	RT I 2007, 67, 413	28.12.2007
10.12.2008	RT I 2008, 59, 330	01.01.2009
28.01.2009	RT I 2009, 11, 67	01.05.2009

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Pankroti mõiste

- (1) Pankrot on võlgniku kohtuotsusega väljakuulutatud maksejõuetus.
- (2) Võlgnik on maksejõuetu, kui ta ei suuda rahuldada võlausaldaja nõudeid ja see suutmatus ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine.
- (3) Juriidilisest isikust võlgnik on maksejõuetu ka siis, kui võlgniku vara ei kata tema kohustusi ja selline seisund ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine.

§ 2. Pankrotimenetluse eesmärgid

Pankrotimenetluse kaudu rahuldatakse võlausaldajate nõuded võlgniku vara arvel käesolevas seaduses ettenähtud korras võlgniku vara võõrandamise või võlgniku ettevõtte tervendamise kaudu. Füüsilisest isikust võlgnikule antakse pankrotimenetluse kaudu võimalus vabaneda oma kohustustest käesolevas seaduses ettenähtud korras.

§ 3. Pankrotimenetlus

- (1) Pankrotimenetlus toimub kohtu- ja kohtuvälise menetlusena.
- (2) Pankrotimenetlusele kohaldatakse tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatud, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti. Vaidlused nõuete üle, muu hulgas nõuete tunnustamise ja vara tagasivõitmise üle, ning võlausaldaja üldkoosoleku otsuste vaidlustamine toimuvad hagimenetluses. Pankrotimenetluse algatamine, pankroti väljakuulutamise ja muud pankrotimenetlusega seotud asjad lahendatakse hagita menetluses, kui seadusest ei tulene, et need lahendatakse hagimenetluses.
[\[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009\]](#)
- (3) Pankrotiasja menetlev kohus peab omal algatusel võtma tarvitusele abinõud, et selgitada välja asjaolud, millel on pankrotimenetluse seisukohalt tähtsust, ja korraldama selleks vajalike tõendite kogumise.

(4) Käesolevas seaduses sätestatud juhtudel teeb täitemenetluse seadustikus sätestatud toiminguid ajutine haldur või haldur, kellel on täituri õigused ja kohustused.

§ 4. Kohtute pädevus ja kohtualluvus

(1) Pankrotiasja menetlemine kuulub maakohtu pädevusse.

(2) Pankrotiavaldis esitatakse kohtule võlgniku üldise kohtualluvuse järgi.

(3) Kui võlgniku suhtes on esitatud mitu erinevat pankrotiavaldist, liidetakse need ühte menetlusse ja pankrotiavaldused vaatab läbi kohus, kellele pankrotiavaldis kõigepealt esitati.

(4) Kui seoses pankrotimenetlusega juriidilisest isikust võlgniku suhtes algatatakse pankrotimenetlus ka selle juriidilise isiku kohustuste eest oma varaga vastutava osaniku või liikme suhtes, võib pankrotiavaldis esitada kohtule, kes vaatab läbi juriidilisest isikust võlgniku vastu esitatud pankrotiavaldist.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 5. Määruskaebus

(1) Pankrotimenetluses tehtud kohtumääruse peale võib esitada määruskaebuse käesolevas seaduses ettenähtud juhtudel.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib edasi kaevata üksnes siis, kui see on käesolevas seaduses ette nähtud.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

(3) Määruskaebuse esitamine ei peata määruse täitmist, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 6. Teate saatmise ja menetlusdokumentide kättetoimetamise erisused

(1) Kui teade või menetlusdokument tuleb kätte toimetada avaliku kättetoimetamise teel, loetakse dokument kättetoimetatuks viie päeva möödumisel väljaandes Ametlikud Teadaanded ilmumisest.

(2) Pankrotiasja menetlev kohus võib teate saatmise või menetlusdokumendi kättetoimetamise teha ülesandeks haldurile.

(3) Kohus võib lugeda menetlusdokumendi kätte toimetatuks viie päeva möödumisel postitamisel saaja aadressil, isegi kui saadeti tagastatakse. Kohus võib määrata dokumendi kätte toimetatuks lugemiseks pikema tähtaja.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 7. Teate avaldamine

(1) Kui käesolevas seaduses on ette nähtud teate või menetlusdokumendi avaldamine, tuleb see avaldada väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(2) Teate või menetlusdokumendi võib avaldada väljavõttena.

(3) Pankrotiasja menetlev kohus võib avaldada teate või menetlusdokumendi mitmel korral. Kordusteates märgitakse esimese teate avaldamise kuupäev.

§ 8. Pankrotivõlgnik ja pankrotivõlausaldaja

(1) Pankrotivõlgnik (võlgnik) on füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes kohus on algatanud pankrotimenetluse.

(2) Pankrotivõlgnikuks võib olla iga füüsiline ja juriidiline isik. Pankrotivõlgnikuks ei või olla riik ega kohalik omavalitsusüksus.

(3) Pankrotivõlausaldaja (võlausaldaja) on isik, kellel on võlgniku vastu varaline nõue, mis on tekkinud enne pankroti väljakuulutamist.

2. peatükk PANKROTIMENETLUSE ALGATAMINE JA PANKROTI VÄLJAKUULUTAMINE

1. jagu

Pankrotimenetluse algatamine

§ 9. Pankrotiavalduse esitaja

(1) Pankrotiavalduse võib esitada võlgnik või võlausaldaja.

(2) Võlgniku surma korral võib pankrotiavalduse tema vara suhtes esitada ka võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja. Sel juhul kohaldatakse pankrotiavaldusele vastavalt võlgniku pankrotiavalduse kohta sätestatud.

(3) Seaduses sätestatud juhtudel võib pankrotiavalduse esitada ka käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud isik. Sel juhul kohaldatakse sellele isikule vastavalt võlausaldaja kohta sätestatud, kui seadusest ei tulene teisiti.

§ 10. Võlausaldaja pankrotiavaldus

(1) Võlausaldaja peab pankrotiavalduses põhistama võlgniku maksejõuetuse, samuti tõendama nõude olemasolu.

(2) Võlgniku maksejõuetuse põhistamiseks peab võlausaldaja muu hulgas tuginema vähemalt ühele järgmistest asjaoludest:

1) võlgnik ei ole täitnud kohustust 30 päeva jooksul pärast kohustuse sissenõutavaks muutumist ja võlausaldaja on teda kirjalikult hoiatanud kavatsusest esitada pankrotiavaldus (pankrotihoiatus) ning võlgnik ei ole seejärel kohustust täitnud 10 päeva jooksul;

2) võlgniku suhtes toimivas täitemenetluses ei ole kolme kuu jooksul vara puudumise tõttu saadud nõuet rahuldada või kui täitemenetluses ilmneb, et võlgnikul ei jätku vara kõigi kohustuste täitmiseks;

3) võlgnik hävitab, peidab või raiskab oma vara või teeb raskeid juhtimisvigu, mille tagajärjel ta on muutunud maksejõuetuks, või on muul viisil tahtlikult põhjustanud oma maksejõuetuse;

4) võlgnik teatab võlausaldajale, kohtule või avalikkusele, et ta ei suuda oma kohustusi täita;

5) võlgnik on lahkunud Eestist eesmärgiga hoiduda oma kohustuste täitmisest või varjab end samal eesmärgil.

(3) Pankrotiavalduse võib käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 1 nimetatud asjaoludel esitada võlausaldaja, kelle nõue on muutunud sissenõutavaks. Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 2–5 nimetatud asjaoludel võib võlausaldaja pankrotiavalduse esitada, sõltumata sellest, kas tema nõue on muutunud sissenõutavaks või mitte.

(4) Pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja peab esitama tõendid oma nõude suuruse, aluse ja täitmise tähtaja kohta.

(5) Kui nõude kohta on jõustunud kohtulahend või vahekohtu otsus, ei pea võlausaldaja nõude kohta muid tõendeid esitama.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(6) Võlausaldaja, kes on esitanud pankrotiavalduse, kuigi ta teadis või pidi teadma, et pankrotiavalduse esitamiseks puudub alus, peab hüvitama võlgnikule sellega tekitatud kahju.

§ 11. Deposiit ajutise halduri tasu ja kulutuste katteks

Kohus võib määrusega kohustada pankrotiavalduse esitanud võlausaldajat tasuma ajutise halduri tasu ja kulutuste katteks kohtu deposiiti kohtu määratud rahasumma, kui on alust eeldada, et pankrotivara selleks ei jätku. Määruse peale võib pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 12. Võlausaldaja pankrotiavalduse kättetoimetamine võlgnikule

(1) Kohus, kellele võlausaldaja on esitanud pankrotiavalduse, korraldab pankrotiavalduse kättetoimetamise võlgnikule.

(2) Pankrotiavalduse kättetoimetamise teates tuleb märkida, et võlgnik võib võlausaldaja pankrotiavalduse kohta kuni eelistungini esitada vastuväite.

§ 13. Võlgniku pankrotiavaldus ja võlanimekiri

(1) Võlgnik peab pankrotiavalduses põhistama oma maksejõuetuse.

(2) Maksejõuetuse põhistamiseks lisab võlgnik pankrotiavaldusele seletuse maksejõuetuse põhjuse kohta ja võlanimekirja. Võlanimekirjas märgitakse võlgniku võlausaldajad ja nende nõuded, samuti andmed võlgniku vara kohta. Seletusele ja võlanimekirjale kirjutab võlgnik alla.

(3) Seaduses võib sätestada võlgniku kohustuse esitada pankrotiavaldus.

(4) Juriidilisest isikust võlgniku nimel võib pankrotiavalduse esitada juhatuse või seda asendava juhtorgani iga liige ka siis, kui tal ei ole õigust juriidilist isikut üksinda esindada. Täisühingu osanik või usaldusühingu täisosanik võib pankrotiavalduse esitada ka siis, kui tal ei ole õigust ühingut esindada või tal ei ole õigust üksinda esindada.

§ 14. Pankrotiavalduse menetlusse võtmisest keeldumine

(1) Kohus keeldub määrusega pankrotiavaldust menetlusse võtmast, kui:

- 1) võlausaldaja pankrotiavaldusest ei selgu, et avalduse esitajal on nõue võlgniku vastu;
- 2) võlausaldaja pankrotiavalduses ei ole põhistatud võlgniku maksejõuetust;
- 3) esinevad muud tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatud alused.

(2) Pankrotiavalduse menetlusse võtmisest keeldumise määruse peale võib esitada määruskaebuse.

Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 15. Pankrotimenetluse algatamise otsustamine

(1) Pankrotimenetluse algatamise otsustab kohus 10 päeva jooksul pankrotiavalduse esitamisest, tehes selle kohta määruse. Kui pankrotimenetluse algatamine tuleb otsustada eelistungil, otsustab kohus 10 päeva jooksul pankrotiavalduse esitamisest istungi toimumise aja ja edastab kutsed.

(2) Kohus jätab pankrotimenetluse võlausaldaja avalduse alusel algatamata, kui:

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

1) võlgnik vaidleb nõudele põhjendatult vastu ja kohus leiab, et vaidlus nõude üle tuleb lahendada väljaspool pankrotimenetlust;

2) nõue on pandiga täielikult tagatud;

3) võlausaldaja pankrotiavalduse aluseks olevate nõuete suurus ei ületa aktsiaseltsi puhul 200 000 krooni, osa-, täis- või usaldusühingu puhul 40 000 krooni ja teiste juriidiliste isikute või füüsilise isiku puhul 10 000 krooni, välja arvatud kui nimetatud nõuete suhtes on aasta jooksul enne pankrotiavalduse esitamist tulemusteta toimunud täitemenetlus;

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

4) võlausaldaja ei ole oma pankrotiavaldust piisavalt põhistanud või nõude olemasolu tõendanud;

5) võlausaldaja on jätnud tasumata käesoleva seaduse §-s 11 nimetatud rahasumma, kui kohus on nõudnud selle tasumist enne pankrotimenetluse algatamist;

6) võlgnik või kolmas isik on enne pankrotimenetluse algatamist täitnud kohustuse, millel pankrotiavaldus põhineb, või andnud piisava tagatise kohustuse täitmiseks;

7) esinevad muud seaduses sätestatud alused.

(3) Pankrotimenetluse algatamata jätmise määruse peale võib pankrotiavalduse esitanud isik esitada määruskaebuse.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(4) Kui kohus ei algata võlausaldaja pankrotiavalduse alusel pankrotimenetlust, kannab avalduse läbivaatamisega seotud menetluskulud pankrotiavalduse esitaja.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 16. Eelistung

(1) Kui pankrotiavalduse esitas võlausaldaja, peab kohus pankrotimenetluse algatamise otsustamiseks eelistungi, kuhu kutsutakse pankrotiavalduse esitaja ja võlgnik. Kohus võib asja lahendada eelistungit pidamata, kui võlgniku varaline olukord on selge ja võlausaldajaid ei ole üle viie.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Võlgnikule ja võlausaldajale teatatakse eelistungi toimumise aeg ja koht ning eelistungilt puudumise tagajärjed.

(3) Kui pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ei ilmu eelistungile, jätab kohus pankrotimenetluse määrusega algatamata.

(4) Kui võlgnik ei ilmu eelistungile, võib kohus pankrotimenetluse algatamise otsustada võlgniku osavõtuta.

§ 17. Kohtu toimingud pankrotiasja ettevalmistamisel

(1) Pankrotimenetluse algatamisel nimetab kohus ajutise halduri ja määrab kohtuistungil aja pankrotiavalduse läbivaatamiseks.

(2) Kohus võib avaldada ajalehes teate pankrotiavalduse läbivaatamise aja ja koha kohta.

(3) Pankrotimenetluse algatamisel peatab kohus võlgniku vara suhtes toimuva sundtäitmise.

§ 18. Pankrotiavalduse tagamise abinõud

(1) Kohus võib pankrotiavalduse tagamiseks rakendada kõiki hagi tagamise abinõusid, samuti kohaldada võlgniku suhtes elukohast lahkumise keeldu vastavalt käesoleva seaduse §-s 88 ja võlgniku sundtoomist ja aresti vastavalt §-s 89 sätestatule.

(2) Kui hagi tagamise abinõusid oli kohaldatud enne pankrotimenetluse algatamise otsustamist ja kohus ei otsusta teisiti, jäävad need pankrotimenetluse algatamisel kehtima.

(3) Pankrotiavalduse tagamise määrase täidab ajutine haldur täitemenetluse seadustikus sätestatud korras.

(4) Määruse peale, millega pankrotiavaldus tagati, võib esitada määruskaebuse isik, kelle õigust on määrusega kitsendatud.

(5) Pankrotiavalduse tagamise abinõude rakendamine ei mõjuta käsutustehingu kehtivust, mis on tehtud asjaõigusseaduse §-s 314¹ nimetatud finantstagatise kokkuleppes tuleneva õiguse teostamiseks või kohustuse täitmiseks, samuti krediidiasutuste seaduse § 87 lõikes 2 nimetatud maksesüsteemi vahendusel või väärtpaberituruse seaduse § 213 lõikes 1 nimetatud väärtpaberiarveldussüsteemi vahendusel teostatavaid tasaarvestusi.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 19. Elukohast lahkumise keeld juriidilisest isikust võlgniku korral

(1) Juriidilisest isikust võlgniku korral võib pankrotiavalduse tagamiseks elukohast lahkumise keeldu kohaldada juhtorgani liikme, likvideerija, täisühingu osaniku, usaldusühingu täisosaniku, vähemalt 1/10 suurust osalust omava osaniku või aktsionäri, prokuristi ja raamatupidamise eest vastutava isiku suhtes.

(2) Juriidilisest isikust võlgniku korral võib pankrotiavalduse tagamiseks kinni pidada juhtorgani liikme, likvideerija, täisühingu või usaldusühingu juhtimisõigusega täisosaniku, prokuristi ja raamatupidamise eest vastutava isiku ja määrata neile aresti.

(3) Elukohast lahkumise keeldu või aresti võib juriidilisest isikust võlgniku juhtorgani liikme, likvideerija, prokuristi ja raamatupidamise eest vastutava isiku suhtes kohaldada ka siis, kui nad on vabastatud oma kohustustest ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist.

§ 20. Käsutuskeeld

(1) Kohus võib keelata võlgnikul ajutise halduri nõusolekuta vara käsutada. Käsutuskeeldu võib kehtestada kogu või osa vara suhtes.

(2) Käsutuskeeldu kehtestamise korral kohaldatakse vastavalt käesoleva seaduse § 36 lõikeid 2–4 ja lõiget 6.

(3) Pankrotimenetluses käsutuskeeldu kohaldamise korral peatub enne käsutuskeeldu alanud kohtumenetlus, milles võlgnik osaleb hageja või kostjana, kui kohtumenetlus puudutab võlgniku vara, mis pankroti väljakuulutamise korral muutuks pankrotivaraks. Kohtumenetlus peatub kuni pankrotiavalduse lahendamiseni.

§ 21. Käsutuskeeldu teatavakstegemine

(1) Määrus, millega kehtestatakse käesoleva seaduse § 20 lõikes 1 nimetatud käsutuskeeld, avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded. Määrus saadetakse võlgnikule ja ajutisele pankrotihaldurile.

(2) Kui võlgnik on kantud äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse, edastab kohus käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse ära kirja viivitamatult võlgniku asu- või elukohajärgsele kohtu registriosakonnale.

(3) Käsutuskeeldu sissekandmise kohta kinnistusraamatusse, laevakinnistusraamatusse ning Eesti väärtpaberite keskreestrise kohaldatakse vastavalt käesoleva seaduse §-des 40 ja 41 sätestatut.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatut kohaldatakse vastavalt ka käsutuskeeldu tühistamise korral.

§ 22. Ajutine pankrotihaldur

(1) Ajutise pankrotihalduri (ajutine haldur) nimetab kohus, arvestades käesoleva seaduse §-s 56 sätestatut.

(2) Ajutine haldur:

1) selgitab välja võlgniku vara, sealhulgas võlgniku kohustused, ning kontrollib, kas võlgniku vara katab pankrotimenetluse kulud;

2) annab hinnangu võlgniku varalisele seisundile ja maksejõulisusele, samuti võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise ja juriidilisest isikust võlgniku tervendamise väljavaadetele;

3) tagab võlgniku vara säilimise;

4) annab juhul, kui kohus on keelanud võlgnikul vara käsutada ajutise halduri nõusolekuta, võlgnikule nõusoleku vara käsutamiseks või keeldub sellest;

4¹) koostab pankrotimenetluse kohta halduri toimiku;

5) täidab muid kohtu poolt pankrotimenetluses antud ülesandeid.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ülesannete täitmiseks on ajutisel halduril õigus:

1) saada võlgnikult vajalikku teavet ja dokumente, eelkõige võlgniku vara ja kohustuste kohta;

2) viibida võlgniku valduses oleva maatükil ja majandus- või kutsetegevuseks kasutatavates ruumides;

3) viibida füüsilisest isikust võlgniku eluruumis;

4) saada riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuselt ning krediidasutuselt, samuti muult isikult teavet ja dokumente, mis on vajalikud võlgniku varalise seisundi väljaselgitamiseks.

(4) Kui võlgnik on raamatupidamiskohustuslane, on ta kohustatud ajutise halduri nõudmisel esitama talle eelmise majandusaasta aruande koos ülevaatega võlgniku finantsseisundi, majandustulemuste ja rahavoogude kohta pankrotimenetluse algatamise päeva seisuga. Aruanne tuleb esitada mitte hiljem kui viis päeva enne kohtuistungit, kus vaadatakse läbi pankrotiavaldus. Käesolevas lõikes nimetatud aruanne ja arvamus esitatakse kohtule kohtu poolt nimetatud tähtpäevaks, tähtpäeva määramisel arvestab kohus käesoleva seaduse § 27 lõigetes 1 ja 2 nimetatud tähtaegu.

(5) Ajutine haldur esitab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ülesannete täitmise kohta kohtule kirjaliku aruande ja arvamus võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuste kohta. Arvamuses märgib ajutine haldur, kas maksejõuetuse põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, raske juhtimisviga või muu asjaolu.

(6) Ajutise halduri nimetamise kohta tehtud kohtumääruse peale võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse. Määruskaebuse alusel tühistab kohus ajutise halduri nimetamise määruse, kui halduri nimetamisel on rikutud käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 3 või 4 sätestatud.

(7) Kui määruskaebuse läbi vaadanud kohus tühistab ajutise halduri nimetamise määruse, ei mõjuta see ajutise halduri poolt või tema suhtes tehtud toimingute kehtivust.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 23. Ajutise halduri tasu

(1) Ajutisel halduril on õigus saada oma ülesannete täitmise eest tasu, mille suuruse määrab kohus, samuti nõuda oma ülesannete täitmiseks tehtud vajalike kulutuste hüvitamist. Tasu suuruse määramisel arvestab kohus ajutise halduri ülesannete mahtu, keerukust ja ajutise halduri kutseoskusi.

(2) Ajutise halduri tasu piirmäärad ja hüvitamisele kuuluvate kulutuste arvestamise korra kehtestab justiitsminister .

(3) Ajutise halduri tasu ja kulutuste hüvitamise kohta tehtud kohtumääruse peale võivad võlgnik, pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ja ajutine haldur esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 24. Ajutise halduri vastutus

(1) Ajutine haldur vastutab oma kohustuste rikkumisega võlgnikule või võlausaldajale süüliselt tekitatud kahju eest.

(2) Ajutise halduri vastu esitatava käesoleva paragrahvi lõikest 1 tuleneva nõude aegumistähtaeg on kolm aastat ajutise halduri tegevuse lõppemise päevast arvates.

§ 25. Menetlusosalised pankrotiavalduse läbivaatamisel ja kohtusse kutsumine

(1) Pankrotiavalduse läbivaatamisel kohtus on menetlusosalisteks pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ja võlgnik.

(2) Kohtuistungile, kus vaadatakse läbi pankrotiavaldus, kutsub kohus menetlusosalised ja ajutise halduri.

§ 26. Menetlusosalise ilmumata jätmise tagajärjed

(1) Kui pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ei ilmu kohtuistungile, jätab kohus pankrotiavalduse läbi vaatamata.

(2) Kui võlgnik ei ilmu kohtuistungile, võib kohus pankrotiavalduse läbi vaadata võlgniku osavõtuta või kohaldada võlgniku sundtoomist.

(3) Pankrotimenetluses ei või teha tagaseljaotsust.

(4) Pankrotiavalduse läbi vaatamata jätmise määruse peale võib esitada määruskaebuse.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 27. Pankrotiavalduse läbivaatamine

(1) Võlgniku pankrotiavalduse vaatab kohus läbi 10 päeva jooksul, kaalukatel põhjustel aga 20 päeva jooksul pankrotimenetluse algatamisest arvates.

(2) Võlausaldaja pankrotiavalduse vaatab kohus läbi 30 päeva jooksul, kaalukatel põhjustel aga kahe kuu jooksul pankrotimenetluse algatamisest arvates.

(3) Pankrotimenetlust ei või peatada.

(4) Kui kohus on pärast pankrotimenetluse algatamist kohustanud võlausaldajat tasuma käesoleva seaduse §-s 11 nimetatud rahasumma, kuid võlausaldaja ei ole seda teinud, jätab kohus pankrotiavalduse läbi vaatamata.

(5) Vaadanud pankrotiavalduse läbi, kuulutab kohus pankroti välja, jätab avalduse rahuldamata või lõpetab pankrotimenetluse raugemise tõttu käesoleva seaduse §-s 29 nimetatud alusel.

§ 28. Kuritegu ja raske juhtimisviga

(1) Kui pankrotimenetluses ilmneb, et võlgnik on seoses maksejõuetuse tekkimisega pannud toime kuriteo tunnustega teo, teatab kohus sellest prokurörile või politseile kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks.

(2) Kui pankrotimenetluses ilmneb, et võlgniku maksejõuetuse põhjuseks on raske juhtimisviga, märgib kohus seda lahendis. Raskeks juhtimisveaks loetakse füüsilisest isikust võlgniku või juriidilisest isikust võlgniku juhtorgani liikme poolt oma kohustuse rikkumist tahtlikult või raske hooletuse tõttu.

§ 29. Pankrotimenetluse raugemine pankrotti välja kuulutamata

(1) Kohus lõpetab määrusega pankrotimenetluse, pankrotti välja kuulutamata, raugemise tõttu, vaatamata võlgniku maksejõuetusele, kui võlgnikul ei jätku vara pankrotimenetluse kulude katteks ja puudub vara tagasivõitmise ja tagasinõudmise võimalus.

(2) Kohus võib lõpetada pankrotimenetluse, pankrotti välja kuulutamata, raugemise tõttu, vaatamata võlgniku maksejõuetusele, ka siis, kui võlgniku vara koosneb peamiselt tagasivõitmise nõuetest ja nõuetest kolmandate isikute vastu ning pankrotiavalduse esitaja ei maksa kohtu deposiiti käesoleva seaduse § 30 lõikes 2 nimetatud summat.

(3) Kohus avaldab pankrotimenetluse lõpetamise kohta käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud alusel teate väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(4) Kui pankrotimenetlus lõpetatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud alusel, on ajutine haldur kohustatud esitama Eesti Töötukassale töötuskindlustuse seaduses sätestatud avalduse võlgniku töötajatele hüvitise maksmiseks saamata jäänud palga ja puhkusetasu ning töölepingu lõppemisel saamata jäänud hüvitise eest.

[RT I 2009, 11, 67- jõust. 01.05.2009]

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse peale võivad võlgnik või pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse. Kui pankrotimenetlus algatati võlgniku avalduse alusel, võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse peale määruskaebuse esitada ka võlausaldaja, määruskaebuse esitamise tähtaeg hakkab sellisel juhul kulgema lõikes 3 nimetatud teate avaldamisest arvates.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 30. Deposiit pankrotimenetluse kulude katteks

(1) Kohus ei lõpeta käesoleva seaduse § 29 lõike 1 alusel pankrotimenetlust, kui võlgnik, võlausaldaja või kolmas isik maksab pankrotimenetluse kulude katteks kohtu deposiiti kohtu määratud summa.

(2) Kui võlgniku vara koosneb peamiselt tagasivõitmise nõuetest või muudest nõuetest kolmandate isikute vastu, võib kohus nõuda avalduse esitajalt pankrotimenetluse kulude katteks kohtu määratud summa maksmist kohtu deposiiti.

(3) Juriidilisest isikust võlgniku puhul on isikul, kes on teinud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud makse, õigus nõuda deposiiti tasutud summa hüvitamist isikutelt, kes on oma kohustusi rikkudes jätnud pankrotiavalduse õigeaegselt esitamata. Isik, kelle vastu nõue esitatakse, peab vaidluse korral tõendama, et ta ei ole pankrotiavalduse õigeaegse esitamata jätmisega oma kohustusi rikkunud.

(4) Kohtu deposiiti tasutud rahast pärast pankrotimenetluse lõpetamist järelejäänud raha tagastatakse makse teinud isikule.

2. jagu

Pankroti väljakuulutamine ja pankroti väljakuulutamise tagajärjed

§ 31. Pankroti väljakuulutamine

(1) Kohus kuulutab pankroti välja, kui võlgnik on maksejõuetu. Võlausaldaja pankrotiavalduse alusel ei kuuluta kohus pankrotti välja, kui esineb käesoleva seaduse § 15 lõikes 2 nimetatud pankrotimenetluse algatamata jätmise alus. Kui võlgnik on maksejõuetu, võib kohus pankroti välja kuulutada, vaatamata sellele, et esineb käesoleva seaduse § 15 lõike 2 punktis 6 nimetatud alus pankrotimenetluse algatamata jätmiseks.

(2) Pankroti kuulutab kohus välja määrusega (pankrotimäärus).
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3) Kui pankrotiavalduse on esitanud võlgnik, kuulutab kohus pankroti välja ka juhul, kui maksejõuetuse tekkimine tulevikus on tõenäoline.

(4) Kui pankrotiavalduse on esitanud võlgnik, siis eeldatakse, et ta on maksejõuetu.

(5) Pankroti väljakuulutamisel otsustab kohus võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise aja ja koha, pankrotihalduri (haldur) nimetamise ning hagi tagamise abinõude kohaldamise. Kui hagi tagamise abinõusid oli kohaldatud enne pankroti väljakuulutamist, jäävad need kehtima, kui kohus ei otsusta teisiti.

(6) Pankrotimääruses tuleb märkida pankroti väljakuulutamise kellaeg.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(7) Pankrotimäärus kuulub viivitamatule täitmisele. Pankrotimääruse täitmist ei saa peatada ega ajatada, samuti ei saa muuta otsuse seaduses sätestatud täitmise viisi ja korda.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(8) Kui kõrgemalseisev kohus tühistab pankrotimääruse, ei mõjuta see halduri poolt või tema suhtes tehtud õigustoimingute kehtivust.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 32. Pankrotimääruse edasikaebamine

Pankrotimääruse peale võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud isik esitada määruskaebuse Riigikohtule. Haldur ei või võlgniku nimel määruskaebust esitada ega võlgnikku määruskaebuse läbivaatamisel esindada.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 33. Pankrotiteade

(1) Pankrotimääruse kohta avaldab kohus viivitamata teate väljaandes Ametlikud Teadaanded (pankrotiteade). Vajaduse korral teadet korratakse. Kordusteates märgitakse esimese teate avaldamise kuupäev.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Pankrotiteates märgitakse pankroti välja kuulutanud kohtu nimi, otsuse tegemise kuupäev ja kellaeg, andmed võlgniku ja halduri kohta, ettepanek võlausaldajatele oma nõuete esitamiseks ja nõuete esitamise tähtaeg ning võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise aeg ja koht. Pankrotiteates tuleb märkida nõude tähtaegselt esitamata jätmise tagajärjed.

(3) Pankrotiteates märgitakse, et võlgnikule võlgnevate kohustuste täitmist võib vastu võtta üksnes haldur.

(4) Kui kõrgemalseisev kohus on tühistanud määruse, millega pankrot jäeti välja kuulutamata, ja teeb pankrotimääruse, avaldab ta pankrotiteate. Muust määrusest avaldab kõrgemalseisev kohus teate väljaandes Avalikud Teadaanded.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(5) Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 (EÜT L 160 30/60/2000 lk 1–13) alusel võlgniku suhtes, kes on kantud Eestis äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse või kellel on Eestis tegevuskoht, on pankrotiteate avaldamiseks kohustatud pankrotihaldur või muu pankrotimenetluse algatanud riigi pädev asutus. Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud andmetele märgitakse teates, kas pankrotimenetlus algatati määruse artikli 3 lõike 1 või 2 alusel ning millise riigi õigust pankrotimenetlusele kohaldatakse.

§ 34. Võlausaldajate teavitamine

(1) Haldur teavitab kirjalikult teadaolevaid võlausaldajaid pankrotimäärusest ning võlausaldajate esimese üldkoosoleku ajast ja kohast. Teates märgitakse nõude tähtaegselt esitamata jätmise tagajärjed. Kui haldurile on teada isikud, kellel on kohustusi võlgniku suhtes, saadab haldur teate võlgniku pankroti väljakuulutamise kohta ka neile.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikuid on rohkem kui 100, piisab pankrotiteate avaldamisest.

(3) Võlausaldajaid, kellel kinnistusraamatust, laevakinnistusraamatust, kommertspandiregistrist või Eesti väärtpaberite keskregistrist nähtuvalt võib olla rahaline nõue võlgniku vastu, samuti teisi teadaolevaid võlausaldajaid, kellel on pandiõigus võlgniku vara suhtes, teavitab haldur, olenemata võlausaldajate arvust, käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud viisil. Sama kehtib teiste teadaolevate võlausaldajate suhtes, kelle harilik viibimiskoht või elu- või asukoht on väljaspool Eestit Euroopa Liidu liikmesriigis.

§ 35. Pankroti väljakuulutamise tagajärjed

(1) Pankroti väljakuulutamiselega:

- 1) moodustub võlgniku varast pankrotivara;
- 2) läheb haldurile üle võlgniku vara valitsemise õigus ning õigus olla võlgniku nimel kohtumenetluses menetlusosaliseks vaidluses, mis puudutab pankrotivara või vara, mille võib arvata pankrotivarasse;
- 3) kaotab füüsilisest isikust võlgnik õiguse teha tehinguid seoses pankrotivaraga;
- 4) kaotab juriidilisest isikust võlgnik õiguse teha mis tahes tehinguid;
- 5) on muud võlgniku õigused piiratud käesolevas seaduses ettenähtud korras;
- 6) lõpetatakse intressi ja viivise arvestamine võlgniku vastu suunatud nõuetelt;
- 7) järgnevad muud käesolevas seaduses ettenähtud tagajärjed.

(2) Võlgnik on kohustatud esitama haldurile pankroti väljakuulutamise päeva seisuga nimekirja temale kuuluvast varast, sealhulgas kohustustest.

§ 36. Valitsemis- ja käsutusõiguse üleminek

(1) Pankroti väljakuulutamiselega läheb võlgniku õigus pankrotivara valitseda ja käsutada üle pankrotihaldurile, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(2) Võlgniku poolt pärast pankroti väljakuulutamist tehtud pankrotivara hulka kuuluva eseme käsutustehing on tühine. Teisele poolele tagastatakse tema poolt käsutustehingu alusel üleantu, kui see on pankrotivaras säilinud, või hüvitatakse, kui pankrotivara on üleantu arvel suurenenud.

(3) Käesoleva paragrahvi lõiget 2 ei kohaldata heausksele omandamisele asjaõigusseaduse § 56¹ lõike 2, laeva asjaõigusseaduse § 7 lõike 1 ja Eesti väärtpaberite keskregistri seaduse § 9 lõike 2 alusel.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(4) Kui võlgnik käsutas eset pankroti väljakuulutamise päeval, siis eeldatakse, et käsutustehing tehti pärast pankroti väljakuulutamist. Asjaõigusseaduse §-s 314¹ sätestatud finantstagatise seadmine ja finantstagatise eseme käsutamine pärast pankroti väljakuulutamist on kehtiv, kui see toimub pankroti väljakuulutamise päeval ning finantstagatise kokkuleppe teine pool tõendab, et ta ei teadnud ega pidanudki teadma pankrotimenetluse algatamisest.

(5) Kui võlgnik on enne pankroti väljakuulutamist kasutanud oma tulevikus tekkivaid nõudeid, muutub käsutus pankroti väljakuulutamise tühiseks pärast pankroti väljakuulutamist tekkinud nõuete osas.

(6) Füüsilisest isikust võlgnik võib pankrotivara käsutada halduri nõusolekul. Halduri nõusolekuta tehtud käsutustehing on tühine.

[RT I 2004, 37, 255- jõust. 01.05.2004]

§ 37. Pankrotivarasse kuuluva nõude täitmine

(1) Pankrotivarasse kuuluva võlgnikule võlgnitava kohustuse täitmist võib pärast pankroti väljakuulutamist vastu võtta üksnes haldur. Kui kohustus täideti võlgnikule, loetakse kohustus täidetuks üksnes juhul, kui täitmiseks üleantu on pankrotivaras säilinud või kui pankrotivara on üleantu arvel suurenenud.

(2) Kui kohustus täideti võlgnikule enne pankrotiteate avaldamist, loetakse kohustus täidetuks, kui kohustuse täitnud isik ei teadnud täitmise ajal pankroti väljakuulutamist ega pidanudki sellest teadma.

§ 38. Nime kasutamine

Pärast juriidilisest isikust võlgniku pankroti väljakuulutamist võib selle võlgniku ärinime või muud nime kasutada üksnes koos sõnaga «pankrotis».

§ 39. Registripidaja teavitamine

(1) Kui võlgnik on kantud äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse, edastab pankroti välja kuulutanud kohus võlgniku asu- või elukohajärgsele kohtu registriosakonnale viivitamatult ära kirjad enda ja kõrgemalseisva kohtu lahenditest, mis on tehtud käesoleva seaduse § 29 lõike 1, § 31, § 91 lõigete 2 ja 3, § 130 lõigete 2 ja 7, § 158 lõike 4, § 163 lõike 3, § 183 lõike 1, § 190 lõike 1 ja § 192 lõike 2 alusel.

(2) Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 pankrotimenetluse kohta artikli 3 lõike 1 alusel Eestis äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse kantud võlgniku suhtes on pankroti väljakuulutamise teatamiseks kohustatud pankrotihaldur või muu pankroti välja kuulutanud riigi pädev asutus.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 40. Märkus kinnistusraamatus

(1) Pankroti väljakuulutamise kohta tehakse märkus kinnistusraamatusse:

1) kinnisasjade juurde, mille omanikuna on võlgnik kantud kinnistusraamatusse;

2) võlgnikule kuuluvate piiratud asjaõiguste juurde ja õiguste juurde nende õigustele, kui võib eeldada, et märkuse sisse kandmata jätmine võib kahjustada võlausaldajate huve.

(2) Märge tehakse pankrotimääruse alusel. Avalduse märkuse tegemiseks esitab pankrotimääruse alusel haldur. Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 1 alusel võib avalduse esitada ka pankroti välja kuulutanud riigi muu pädev asutus.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3) Kui haldur on võõrandanud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kinnisasja või õiguse pankrotimenetluses, peab haldur esitama avalduse märkuse kustutamiseks.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud kohaldatakse ka laevakinnistusraamatusse kantud laevade kohta.

§ 41. Väärtpaberite blokeerimine Eesti väärtpaberite keskreistris

(1) Eesti väärtpaberite keskreistris registreeritud väärtpaberid või väärtpaberikonto blokeeritakse pankrotimääruse alusel. Avalduse Eesti väärtpaberite keskreistris registreeritud väärtpaberite või väärtpaberikonto blokeerimiseks esitab pankrotimääruse alusel haldur. Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 1 alusel võib avalduse esitada ka pankroti välja kuulutanud riigi muu pädev asutus.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud väärtpaber müüakse pankrotimenetluses, peab haldur esitama avalduse blokeeringu lõpetamiseks.

§ 42. Nõuded, mille täitmise tähtpäev ei ole saabunud

Pankroti väljakuulutamise loetakse võlgniku võlausaldajate kõigi nõuete täitmise tähtpäev saabunuks, kui seadusest ei tulene teisiti.

§ 43. Pankrotimenetlusega seondud kohtumenetlus

(1) Kui enne pankroti väljakuulutamist alanud kohtumenetluses on läbivaatamisel võlgniku poolt teise isiku vastu esitatud hagi või muu avaldus, mis seondub pankrotivaraga, või kui võlgnik osaleb mõnes kohtumenetluses kolmanda isikuna, võib haldur astuda menetlusse võlgniku seadusliku esindajana. Kui haldur on menetlusest teadlik, kuid menetlusse ei astu, võib võlgnik jätkata hagejana, avaldajana või kolmanda isikuna.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Kui enne pankroti väljakuulutamist alanud kohtumenetluses on varaline nõue võlgniku vastu, mille kohta ei ole veel otsust tehtud, jätab kohus nõude hagimenetluses läbi vaatamata.

(3) Kohus taastab hageja avalduse alusel käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud menetluse, kui kõrgema astme kohus on pankrotimääruse tühistanud ja on jõustunud määrus, millega pankrotiavaldus on jäetud rahuldamata, samuti juhul, kui pankrotimenetlus on pärast pankroti väljakuulutamist lõppenud raugemise tõttu.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(4) Kui enne pankroti väljakuulutamist alanud kohtumenetluses on võlgniku vastu nõue eseme välistamiseks pankrotivarast, vaatab kohus nõude läbi. Sel juhul võib pankrotihaldur astuda protsessi võlgniku seadusliku esindajana. Kui haldur protsessi ei astu, võib menetlust jätkata hageja taotlusel.

(5) Kui kohtumenetluses on varaline nõue võlgniku vastu, milles tehtud lahendi peale on võimalik edasi kaevata, võib pärast pankroti väljakuulutamist võlgniku nimel edasi kaevata haldur. Halduri nõusolekul võib võlgnik ise kaebuse esitada.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(6) Võlgnik on kohustatud pankroti välja kuulutanud kohtule ja haldurile teatama kõikidest kohtumenetlustest, kus ta osaleb hageja või kostjana või muu menetlusosalisena.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 44. Pankrotivõlausaldajate nõuded

(1) Pärast pankroti väljakuulutamist võivad pankrotivõlausaldajad esitada oma nõudeid võlgniku vastu ainult käesolevas seaduses sätestatud korras. Nõuete rahuldamine toimub käesolevas seaduses sätestatud korras.

(2) Välisriigi vääringus esitatud nõuded arvestatakse ümber Eestis kehtivasse vääringusse pankrotimääruse tegemise päeval kehtiva vahetuskursi alusel.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3) Pankrotivõlausaldaja ei ole isik, kellel on õigus rahuldada oma kolmanda isiku vastu suunatud nõue pankrotivara arvel pandiõiguse või muu tagatisõiguse alusel. Pankroti väljakuulutamine tema õigusi ei mõjuta.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 45. Aresti lõppemine

Enne pankroti väljakuulutamist võlgniku varale kohaldatud arest lõpeb pankroti väljakuulutamisega.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 46. Võlgniku lepinguliste kohustuste täitmine

(1) Halduril on õigus võlgniku poolt sõlmitud lepingust tulenev seni täitmata kohustus täita ja nõuda teiselt poolelt tema kohustuse täitmist või loobuda võlgniku lepingust tuleneva kohustuse täitmisest, kui seadusest ei tulene teisiti. Haldur ei või loobuda võlgniku lepingust tuleneva kohustuse täitmisest, kui kohustuse täitmise tagamiseks on kinnistusraamatusse kantud eelmärke.

(2) Kui teine pool teeb haldurile ettepaneku käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud valikuõigust kasutada, peab haldur viivitusega, ent mitte hiljem kui seitsme päeva jooksul teatama, kas ta täidab võlgniku kohustuse või loobub sellest. Kui haldur ei teata õigeaegselt kohustuse täitmisest või sellest loobumisest, ei ole tal õigust teiselt poolelt lepingu täitmist nõuda, kuni ta ei ole võlgniku kohustust täitnud.

(3) Halduri taotlusel võib kohus määrata haldurile valikuõiguse teostamiseks tähtaja erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatust. Sel juhul tuleb tähtaeg määrata arvestusega, et võlausaldajal jääks mõistlik aeg nõude esitamiseks enne võlausaldajate esimest üldkoosolekut.

(4) Kui haldur jätkab võlgniku kohustuse täitmist või teatab, et kavatses võlgniku kohustuse täita, peab lepingu teine pool jätkama oma kohustuse täitmist. Sellisel juhul kaotab haldur õiguse keelduda võlgniku kohustuse täitmisest.

(5) Kui haldur nõuab lepingu teiselt poolelt lepingu täitmist, võib teine pool nõuda, et haldur tagaks võlgniku kohustuse täitmise. Kuni haldur võlgniku kohustuse täitmist ei taga, võib teine pool keelduda oma kohustuse täitmisest.

(6) Lepingu teise poole selline nõue võlgniku vastu, mis on tekkinud kohustuse täitmisest pärast seda, kui haldur on teiselt poolelt nõudnud kohustuse täitmist, on massikohustus.

(7) Kui haldur loobus pärast pankroti väljakuulutamist võlgniku kohustuse täitmisest, võib lepingu teine pool esitada lepingu täitmata jätmisest tuleneva nõude pankrotivõlausaldajana.

§ 47. Jagatava esemega leping

(1) Kui lepingulise kohustuse ese on jagatav ja teine pool on oma kohustuse pankroti väljakuulutamise hetkeks täitnud osaliselt, saab ta oma kohustuse täidetud osale vastava võlgniku rahalise kohustuse täitmist nõuda üksnes pankrotivõlausaldajana.

(2) Kui haldur nõuab ka ülejäänud kohustuse täitmist, loetakse sellele osale vastav teise poole nõue võlgniku vastu massikohustuseks.

§ 48. Turu- ja börsihinnaga seotud tuletisväärtpaberi ning –tehingu täitmine

(1) Kui reguleeritud väärtpaberiturul, muude pakkumuste ja tehingute tegemist regulaarselt võimaldava süsteemi vahendusel või regulaarse kauplemise käigus oli kokku lepitud turu- või börsihinda omava kauba üleandmine kindlaks tähtpäevaks või teatud ajavahemiku jooksul ning tähtpäev saabub või ajavahemik möödub pärast pankroti väljakuulutamist, siis haldur ega lepingu teine pool ei või nõuda kohustuse täitmist.

(2) Kui reguleeritud väärtpaberiturul, muude pakkumuste ja tehingute tegemist regulaarselt võimaldava süsteemi vahendusel või regulaarse kauplemise käigus oli kokku lepitud turul või süsteemis turu- või börsihinda omav finantssooritus kindlaks tähtpäevaks või teatud ajavahemiku jooksul ning tähtpäev saabub või ajavahemik möödub pärast pankroti väljakuulutamist, siis haldur ega lepingu teine pool ei või nõuda kohustuse täitmist.

(3) Finantssoorituseks käesoleva paragrahvi lõike 2 mõttes loetakse:

- 1) väärismetalli omandamine;
- 2) väärtpaberi või sellega võrreldava õiguse omandamine, välja arvatud osaluse omandamine äriühingus viimase üle valitseva mõju saamise eesmärgil või osaluse pikaajaseks hoidmiseks ja koostööks äriühinguga;
- 3) rahalise makse tegemine välisvaluutas või rahvusvahelistes arveldusühikutes;
- 4) rahalise makse tegemist, mille suurus määratakse otseselt või kaudselt vastavalt välisvaluuta või rahvusvahelise arveldusühiku kursile, teatud nõuete intressimäärale või teatud kaupade või teenuste hinnale;
- 5) optioon või muu õigus kaupade saamisele või rahalistele maksetele käesoleva lõike punktide 1–4 tähenduses.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud juhtudel saab esitada üksnes kohustuse täitmata jätmisest tuleneva nõude. Kohustuse täitmata jätmisest tuleneva nõude suuruseks loetakse kokkulepitud tasu ja teisel tööpäeval pärast pankroti väljakuulutamist kohustuse täitmise kohas kehtinud kauba või finantssoorituse turu- või börsihinna vahe. Lepingute teine pool võib kohustuse täitmata jätmisest tuleneva nõude esitada üksnes pankrotivõlausaldajana.

§ 49. Omandireservatsioon

(1) Kui võlgnik on enne pankroti väljakuulutamist müünud vallasasja omandireservatsiooniga ja ostjale asja valduse üle andnud, on ostjal õigus nõuda müügilepingu täitmist. Haldur ei või sellisel juhul loobuda müügilepingust tulenevate võlgniku kohustuste täitmisest.

(2) Kui võlgnik on enne pankroti väljakuulutamist ostnud vallasasja omandireservatsiooniga ja saanud müüjalt asja valduse, võib pankrotihaldur käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud valikuõigust teostada kuni võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumiseni. Haldur võib käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud valikuõigust teostada ka viie päeva jooksul pärast võlausaldajate esimest üldkoosolekut.

(3) Haldur peab valikuõigust teostama käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud korras, kui omandireservatsiooniga võõrandatud asja väärtus võib võlausaldaja esimese üldkoosoleku toimumiseni jääva aja jooksul oluliselt väheneda ja võlausaldaja on haldurile sellest teatanud.

§ 50. Võlgnik üürile- ja rendileandjana

(1) Üürile- või rendileandja pankrot ei ole üüri- või rendilepingu lõpetamise aluseks, kui lepingus ei ole ette nähtud teisiti. Kui üüri- või rendilepingu järgi on pankrot selle lõpetamise aluseks, võib haldur lepingu ühekuulise või lepingus ettenähtud lühema ülesütlemitähtajaga üles öelda.

(2) Eluruumi üürileandja pankrot ei ole eluruumi üürilepingu lõpetamise aluseks.

(3) Kui võlgnikule on enne pankroti väljakuulutamist kinnisasja või ruumi tüür või rent ette makstud, loetakse üürniku või rentniku üüri või rendi maksmise kohustus täidetuks üksnes pankroti väljakuulutamise kuu osas. Kui pankrot kuulutati välja pärast kuu 15. päeva, loetakse üürniku või rentniku üüri või rendi maksmise kohustus täidetuks ka järgmise kuu osas. Ülejäänud ettemaksu osas võib üürnik või rentnik esitada alusetust rikastumisest tuleneva nõude pankrotivõlausaldajana.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud alusetu rikastumise nõude võib üürnik või rentnik tasaarvestada võlgniku nõudega tema vastu.

§ 51. Võlgnik üürniku ja rentnikuna

(1) Üürniku või rentniku pankroti korral võib üürile- või rendileandja üüri- või rendilepingu lõpetada üksnes võlaõigusseaduse §-s 319 sätestatud korras.

(2) Üüri- või rendilepingut, mille võlgnik on sõlminud üürniku või rentnikuna, ei või teine pool pärast võlgniku pankroti väljakuulutamist üles öelda üüri või rendi maksmisega viivitamise tõttu, kui viivitus seondub enne pankrotiavalduse esitamist võlgnetud üüri või rendi maksmisega.

(3) Võlgniku poolt üürniku või rentnikuna sõlmitud kinnisasja või ruumi üüri- või rendilepingu võib haldur ühekuulise või lepingus ettenähtud lühema ülesütlemitähtajaga üles öelda.

(4) Kui haldur ütleb lepingu vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 3 üles, võib teine pool nõuda lepingu ennetähtaegselt lõppemisest tuleneva kahju hüvitamist üksnes pankrotivõlausaldajana.

(5) Kui pankroti väljakuulutamise hetkeks ei oldud kinnisaaja või ruumi võlgnikule üle antud, võib nii haldur kui ka teine pool lepingust taganeda. Kui haldur taganeb lepingust, võib teine pool nõuda lepingu lõppemisest tuleneva kahju hüvitamist üksnes pankrotivõlausaldajana. Kui üks pool teeb teisele poolele ettepaneku teatada, kas ta soovib taganemisõigust kasutada, võib teine pool lepingust taganeda 14 päeva jooksul.

§ 52. Liisinguleping

Käesoleva seaduse §-des 50 ja 51 sätestatud kohaldatakse vastavalt ka võlgniku poolt sõlmitud liisingulepingule.

§ 53. Kõrvalekalduvate kokkulepete tühisus

Kokkulepe, millega eelnevalt välistatakse käesoleva seaduse §-des 50–52 sätestatu kohaldamine või piiratakse seda, on tühine.

3. peatükk PANKROTIMENETLUSE ORGANID

1. jagu Pankrotihaldur

§ 54. Haldur võlgniku esindajana

(1) Pankrotihaldur (haldur) on pankrotimenetluses võlgniku seaduslik esindaja, kes teeb võlgniku nimel pankrotivaraga seonduvaid tehinguid ja muid toiminguid ning esindab võlgnikku kohtus pankrotivaraga seotud vaidlustes.

(2) Kui pankrotimenetluse läbiviimiseks on määratud mitu haldurit, võib võlgnikku esindada iga haldur, kui kohus ei ole halduri nimetamisel ette näinud, et haldurid võivad võlgnikku esindada ühiselt. Kolmandate isikute suhtes kehtib ühine esindus ainult juhul, kui see on kantud vastavasse registrisse.

(3) Juriidilisest isikust võlgniku puhul võib haldur esindada võlgnikku kõigis tehingutes ja õigustoimingutes. Halduri esindusõigust saab piirata kolmandate isikute suhtes üksnes käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud viisil.

(4) Füüsilisest isikust võlgniku pankroti puhul võib haldur teha ainult neid tehinguid ja õigustoiminguid, mis on vajalikud pankrotimenetluse eesmärgi saavutamiseks ja halduri ülesannete täitmiseks.

§ 55. Halduri põhikohustused ja õigused

(1) Haldur kaitseb kõigi võlausaldajate, samuti võlgniku õigusi ja huve ning tagab seadusliku, kiire ja majanduslikult otstarbeka pankrotimenetluse.

(2) Haldur peab oma kohustusi täitma korralikule ja ausale haldurile omase hoolega ning arvestama kõigi võlausaldajate ja võlgniku huve.

(3) Haldur:

- 1) selgitab välja võlausaldajate nõuded, valitseb pankrotivara, korraldab selle moodustamise ja müügi ning pankrotivara arvel võlausaldajate nõuete rahuldamise;
- 2) korraldab vajadusel võlgniku majandustegevuse jätkamise;
- 3) viib vajadusel läbi juriidilisest isikust võlgniku likvideerimise;
- 4) annab seaduses ettenähtud juhtudel teavet võlausaldajale ja võlgnikule;
- 5) annab oma tegevusest aru ja esitab pankrotimenetluse kohta andmeid kohtule, järelevalveametnikule ja pankrotitoimkonnale;
- 5¹) koostab pankrotimenetluse kohta halduri toimiku;
- 6) täidab muid seadusest tulenevaid kohustusi.

(3¹) Halduri toimikule ja pankrotimenetluses koostatavatele dokumentidele esitatavad nõuded [kehtestab justiitsminister määrusega](#). Nõudeid kohaldatakse ka ajutise halduri toimikule ja dokumentidele.

(4) Lisaks halduri seaduses sätestatud õigustele on halduril ka käesoleva seaduse § 22 lõikes 3 nimetatud ajutise halduri õigused.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 56. Haldurile esitatavad nõuded

(1) Halduriks võib olla:

1) füüsiline isik, kellele on justiitsministri moodustatud pankrotihaldurite eksamikomisjoni poolt antud pankrotihaldurina tegutsemise õigus;

2) vandeadvokaat ja vandeadvokaadi vanemabi.

(2) Halduril peab olema kohtu ja võlausaldajate usaldus.

(3) Haldur ei tohi olla kohtu töötaja ning ta peab olema sõltumatu võlgnikust ja võlausaldajatest. Andes kohtule nõusoleku haldurina tegutsemiseks, kinnitab isik kirjalikult, et ta on sõltumatu võlgnikust ja võlausaldajatest.

(4) Halduriks ei või olla asja menetleva kohtuniku lähikondne.

§ 57. Haldurina tegutsemise õigus

(1) Haldurina tegutsemise õigus antakse teovõimelisele füüsilisele isikule, kes on sooritanud pankrotihalduri eksami, valdab kõnes ja kirjas eesti keelt ning on aus ja kõlbeline.

(2) Haldurina tegutsemise õigust ei anta isikule:

1) kellel on karistus tahtlikult toimepandud kuriteo eest;

2) kes on viimase 10 aasta jooksul tagandatud kohtuniku-, notari-, prokuröri- või kohtutäituri ametist või advokaatuurist välja heidetud;

3) kes on viimase viie aasta jooksul avalikust teenistusest distsiplinaarsüüteo eest vabastatud;

4) kes on pankrotivõlgnik;

5) kelle suhtes kehtib ärikeeld;

6) kes on kohtuotsusega jäetud ilma õigusest olla haldur või ettevõtja.

(3) Keeld tegutseda haldurina võib tuleneda ka muust seaduses sätestatud alusest.

(4) Haldur kaotab haldurina tegutsemise õiguse, kui tema puhul esineb mõni käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud asjaolu.

(5) Haldurina tegutsemise õiguse andmise, peatamise ja äravõtmise korra [kehtestab justiitsminister](#) .

[RT I 2007, 67, 413- jõust. 28.12.2007]

(6) Haldurina tegutseva isiku palvel võib justiitsminister peatada isiku haldurina tegutsemise õiguse, kuid mitte kauemaks kui kaheks aastaks viie aasta jooksul. Ajal, mil haldurina tegutsemise õigus on peatatud, ei laiene isikule §-s 64 sätestatud kohustusliku vastutuskindlustuse nõue.

§ 58. Pankrotihalduri eksam

(1) Pankrotihalduri eksamil kontrollitakse isiku kutseoskuste ja isiksuseomaduste sobivust tööks pankrotihaldurina.

(2) Eksami tegemise nõue ei kehti vandeadvokaadi ja vandeadvokaadi vanemabi suhtes.

(3) [Eksami tegemise korra kehtestab justiitsminister](#) .

(4) Halduri eksamil osalemise taotluse läbivaatamise eest tasutakse riigilõivu riigilõivuseaduses sätestatud määras.

[RT I 2007, 67, 413- jõust. 28.12.2007]

§ 59. Haldurite register

(1) Isiku andmed, kes võib olla halduriks käesoleva seaduse § 56 lõike 1 punktide 1 ja 2 alusel, kantakse haldurite registrisse.

[RT I 2007, 67, 413- jõust. 28.12.2007]

(2) Haldurite register on avalik.

(3) Haldurite registri pidaja on Justiitsministeerium.

(4) [Haldurite registri pidamise korra kehtestab justiitsminister](#) .

§ 60. Halduri kutsetegevusega seotud dokumendid

(1) Haldur säilitab halduri toimikut ja muid pankrotimenetlusega seotud dokumente kolm aastat, arvates pankrotimenetluse lõpetamisest või päevast, mil kohus halduri tema kohustustest vabastas, kui see toimus pärast pankrotimenetluse lõpetamist. Halduri toimikut ja muid pankrotimenetlusega seotud dokumente säilitatakse vastavalt käesoleva seaduse § 130 lõikes 5 sätestatule.

(2) Ajutise halduri koostatud toimik, kui ajutine haldur ei jätka haldurina, ja halduri koostatud toimik, kui haldur vabastatakse enne pankrotimenetluse lõpetamist, antakse üle asja menetlevale haldurile, kes säilitab üleantud toimikut lõikes 1 sätestatud korras.
[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 61. Halduri kinnitamine

(1) Pankrotimäärusega nimetatud halduri kinnitamise otsustab võlausaldajate esimene üldkoosolek. Kui võlausaldajate üldkoosolekust on teatatud ettenähtud korras, kuid ükski võlausaldaja esimesele üldkoosolekule ei ilmu, loetakse haldur üldkoosoleku poolt kinnitatuks.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Kui pankrotimäärusega nimetatud haldurit ei kinnitata, valivad võlausaldajad uue halduri, kelle kinnitamise otsustab kohus viie päeva jooksul üldkoosoleku otsuse saamisest arvates, tehes selle kohta määruse.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3) Kui kohus ei kinnita üldkoosolekul valitud haldurit, nimetab ta määrusega uue halduri, keda võlausaldajate üldkoosolekul ei ole vaja kinnitada.

(4) Kohus jätab võlausaldajate valitud halduri kinnitamata, kui haldur ei vasta käesoleva seaduse §-s 56 sätestatud nõuetele, ega nimeta halduriks isikut, kelle võlausaldajate üldkoosolek vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2 oli jättnud kinnitamata. Kohus peab kohtumääruses nimetama halduri kinnitamata jätmise põhjused.

(5) Määruse peale, millega kohus käesoleva paragrahvi lõikes 3 märgitud juhul nimetab uue halduri, võib võlausaldaja või võlgnik esitada määruskaebuse. Määruskaebuse alusel tühistab kohus halduri nimetamise määruse, kui halduri nimetamisel on rikutud käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 3 või 4 sätestatut.

(6) Kui kohus pärast võlausaldajate esimest üldkoosolekut nimetab lisaks haldurile teise halduri, kohaldatakse halduri kinnitamisele vastavalt käesoleva paragrahvi lõigetes 1–5 sätestatut.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 62. Halduri esindaja või abiline

(1) Haldur täidab oma kohustusi isiklikult. Üksikute pankrotimenetlusega seotud toimingute tegemisel võib haldur kasutada kolmandate isikute abi. Pankrotimenetlusega seotud tehingu võib haldur teha ka esindaja kaudu.

(2) Halduri ettepanekul võib pankrotitoimikond nimetada üksikute ülesannete täitmiseks halduri abilise. Halduri abiliseks võib olla füüsiline isik, kes oma teadmistelt ja kogemustelt vastab nõuetele, mis tulenevad abilise kohustustest, kes on sõltumatu võlgnikust ja võlausaldajatest ning kellel on võlausaldajate usaldus.

(3) Haldur vastutab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kolmanda isiku, esindaja või abilise tegevuse eest pankrotimenetluses nagu oma tegevuse eest.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kolmandale isikule, esindajale ja abilisele maksab haldur tasu oma tasu arvelt vastavalt nende omavahelisele kokkuleppele. Kui esindaja kasutamine on asja keerukusest tulenevalt ilmselt vajalik, võib esindaja tasu pankrotitoimikonna nõusolekul maksta pankrotivarast.

§ 63. Halduri vastutus

(1) Haldur, kes on oma kohustuse rikkumisega tekitanud süüliselt kahju võlgnikule või võlausaldajale või isikule, kes võib nõuda massikohustuse täitmist, peab selle hüvitama.

(2) Halduri kohustuse rikkumisest tuleneva kahju hüvitamise nõude aegumistähtaeg on kolm aastat päevast, mil kannatanu sai teada kahjust ja halduri vastutuse aluseks olevatest asjaoludest, kuid mitte üle kolme aasta halduri vabastamisest.

§ 64. Halduri kohustuslik vastutuskindlustus

(1) Halduri tekitatud kahju hüvitamise tagamiseks peab haldur sõlmima vastutuskindlustuslepingu kindlustusandjaga, kes on Eestis kindlustustegevuseks luba omav äriühing, järgmiste tingimuste kohaselt:

1) kindlustusjuhtumiks on kindlustusperioodi jooksul toimunud halduri kohustuse rikkumisega kahju tekkimine ja käesoleva seaduse § 62 lõikes 3 nimetatud isiku poolt kahju tekitamine;

2) kindlustussumma alampiir ühe kindlustusjuhtumi kohta on vähemalt üks miljon krooni ning kindlustusaasta jooksul väljamakstavate kindlustushüvitiste ülempiir vähemalt viis miljonit krooni.

(2) Kui kindlustusleping on sõlmitud omavastutusega, hüvitab kindlustusandja kogu tekitatud kahju, kuid mitte üle kindlustussumma, ja nõuab omavastutuse summa tagasi kindlustusvõtjalt.

(3) Haldur ei pea kindlustama kohustuse tahtlikust rikkumisest tekkivat vastutust.

(4) Advokaat, kelle kutsetegevusest tulenev vastutus on seaduse kohaselt kindlustatud, ei pea sõlmima käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud lepingut, kui kutsetegevuse kindlustus hõlmab tegutsemist pankrotihaldurina.

(5) Haldur ei või maksta kindlustusmakseid pankrotivarast.

(6) Justiitsministril on õigus kehtestada halduri vastutuskindlustuslepingu lisatingimusi, eelkõige kindlustusjuhtumi, hüvitise vähendamise või hüvitamisest keeldumise aluse ja hüvitamise tähtaja kohta. [RT I 2007, 67, 413- jõust. 28.12.2007]

(7) Justiitsministeeriumil on õigus kontrollida halduri kohustusliku vastutuskindlustuse nõude järgimist. Vastutuskindlustuslepingu äraakiri või käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud juhul kutsetegevuse kindlustuslepingu äraakiri esitatakse pärast sõlmimist viivitamata Justiitsministeeriumile. [RT I 2007, 67, 413- jõust. 28.12.2007]

(8) Justiitsministril on õigus rakendada kohustusliku vastutuskindlustuse nõude täitmiseks sunniraha asendustäitmise ja sunniraha seaduses sätestatud korras. Sunniraha ülemmäär on 10 000 krooni. Sätet ei kohaldata vandeadvokaadi ja vandeadvokaadi vanemabi suhtes.

(9) Justiitsministri poolt määratud tähtjaks vastutuskindlustuse lepingu sõlmimata jätmisel on justiitsministril õigus võtta haldurilt haldurina tegutsemise õigus. Advokaatide puhul, kes tegutsevad haldurina, on justiitsministril õigus peatada tegutsemine pankrotihaldurina kuni vastutuskindlustuse sõlmimiseni.

§ 65. Halduri tasu

(1) Halduril on õigus saada tasu oma ülesannete täitmise eest. Pankrotihalduri tasu määrab kohus pankrotimenetluse lõpparuande kinnitamisel, olles ära kuulanud halduri, võlgniku ning pankrotitoimkonna arvamuse.

(2) Halduri tasu arvestatakse pankrotivara müügist ja tagasivõitmisest, samuti halduri muu tegevuse tulemusena pankrotivarasse laekunud ja pankrotivara hulka arvatud rahast lähtudes. Tasu suuruse määramisel arvestab kohus töö mahtu, keerukust ja halduri kutseoskust.

(3) Halduri taotlusel määrab kohus pärast pankrotitoimkonna arvamuse ärakuulamist haldurile esialgse tasu, mis tasaarvestatakse pankrotimenetluse lõppemisel haldurile määratud tasuga.

(4) Kui pärast pankrotimenetluse lõppemist laekub pankrotivarasse või arvatakse pankrotivara hulka täiendavat raha, määrab kohus halduri taotlusel talle täiendava tasu.

(5) [Halduri tasu ja hüvitamisele kuuluvate kulutuste arvestamise korra ning tasu piirmäärad protsentides kehtestab justiitsminister](#). Tasu suurus ei või olla väiksem kui üks protsent käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud rahast.

(6) Kui tehakse kompromiss või pankrotimenetlus lõpetatakse juriidilisest isikust võlgnikku lõpetamata, määrab kohus halduri tasu, arvestades halduri ülesannete mahtu, keerukust ja halduri kutseoskusi.

(7) Kui vaatamata pankrotimenetluses toimunud tervendamisele juriidilisest isikust võlgnik siiski lõpetatakse, arvestatakse halduri tasu suuruse määramisel ka halduri tegevust võlgniku tervendamisel.

(8) Kui kohus lõpparuande kinnitamisel leiab, et haldur on oma ülesannete täitmiseks teinud pankrotivara arvel põhjendamatuid kulutusi, arvab kohus halduri tasust maha kulutused, mis ei olnud vajalikud. Kui halduril oli põhjendamatute kulutuste tegemiseks pankrotitoimkonna nõusolek, on halduril regressiõigus pankrotitoimkonna liikmete vastu, kes hääletasid nõusoleku andmise poolt.

§ 66. Halduri kulutuste hüvitamine

(1) Lisaks tasule on halduril õigus oma kohustuste täitmiseks tehtud vajalike kulutuste hüvitamisele.

(2) Halduril on õigus õigusosalase nõustamise, audiitor- või raamatupidamisteenuse saamiseks tehtud kulutuste hüvitamisele, kui kulutused olid vajalikud pankrotimenetluse või halduri poolt täidetava ülesande suure mahu või keerukuse tõttu ja ülesande täitmist halduri enda poolt ei saa mõistlikult oodata.

(3) Menetluse jooksul tekkinud kulutused võib haldur pankrotitoimkonna nõusolekul katta jooksvalt pankrotivara arvel. Pankrotimenetluse lõpparuande kinnitamisel kontrollib kohus halduri kohustuste täitmiseks tehtud kulutuste vajalikkust ja põhjendatust ning kinnitab vajalike ja põhjendatud kulutuste suuruse.

(4) Kui pankrotitoimkond on andnud haldurile nõusoleku teha tema ülesannete täitmiseks põhjendamatuid kulutusi, vastutavad nõusoleku andnud pankrotitoimkonna liikmed võlgniku ees solidaarselt halduriga. Nõude põhjendamatuteks kulutusteks makstu tagastamiseks pankrotivarasse võib esitada ka võlausaldaja.

§ 67. Halduri tegevuse peale kaebamine

Halduri tegevuse peale võivad võlausaldaja ja võlgnik kaevata pankrotitoimkonnale, võlausaldajate üldkoosolekule, kohtule või Justiitsministeeriumile.

§ 68. Halduri vabastamine

(1) Kohus vabastab halduri tema soovil. Vabastamise soovist teatab haldur kohtule kirjalikult 30 päeva ette, esitades tegevusaruande. Pankrotimenetluse huvides võib kohus halduri vabastada enne etteteatamistähtaja möödumist.

(2) Kui haldur on jätnud oma ülesanded täitmata või ei täida neid nõuetekohaselt, vabastab kohus halduri kas omal algatusel või pankrotitoimkonna, võlgniku või Justiitsministeeriumi taotlusel või võlausaldajate üldkoosoleku otsuse alusel. Kohus vabastab halduri ka siis, kui ilmneb, et halduril ei ole õigust haldurina tegutseda. Kohtu nõudel esitab haldur kohtu määratud tähtjaks tegevusaruande.

(3) Kui kohus halduri vabastab, nimetab ta määrusega uue halduri, keda ei ole vaja üldkoosolekul kinnitada. Mítme halduri korral ühe halduri vabastamisel otsustab kohus, kas vabastatu asemele on vaja uut haldurit nimetada.

(4) Määruse peale, millega kohus on jätnud halduri käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul vabastamata või nimetanud lõikes 3 märgitud juhul uue halduri, võivad võlausaldaja ja võlgnik esitada määruskaebuse. Määruskaebuse alusel tühistab kohus halduri nimetamise määruse, kui halduri nimetamisel on rikutud käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 3 või 4 sätestatut.

(5) Kui määruskaebuse läbi vaadanud kohus tühistab halduri nimetamise määruse, ei mõjuta see halduri poolt või tema suhtes tehtud õigustoimingute kehtivust.

(6) Määruse peale, millega kohus on halduri käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud alusel vabastanud, võib haldur esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 69. Kohtu järelevalve halduri tegevuse üle

(1) Kohus teostab järelevalvet pankrotihalduri tegevuse üle. Kohus võib haldurilt igal ajal nõuda teavet pankrotimenetluse käigu ning halduri tegevuse kohta ja tutvuda halduri toimikuga.

(2) Kui haldur rikub oma kohustusi, võib kohus määrata talle trahvi, kui kohus on teinud haldurile trahvihoiatuse. Kohustuse raske rikkumise korral võib kohus haldurit trahvida eelnevat hoiatust tegemata.

(3) Ühe rikkumise eest ei või trahvisumma ületada 100 000 krooni.

(4) Trahvimääruse peale võib haldur esitada määruskaebuse.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 70. Riiklik järelevalve halduri tegevuse üle

(1) Haldurite tegevuse üle teostab seaduses sätestatud ulatuses järelevalvet Justiitsministeerium.

(2) Justiitsministeerium teostab järelevalvet halduri tegevuse üle halduri peale esitatud kaebuse või muude andmete alusel, mis annavad alust arvata, et haldur on oma kohustusi rikkunud.

(3) Justiitsministeeriumil on pankrotihalduri tegevuse üle järelevalve teostamisel õigus kontrollida halduri tegevuse nõuetekohasust ja pankrotimenetluse läbiviimise seaduslikkust. Justiitsministeerium võib järelevalve käigus määrata ühe või mitu isikut teostama erikontrolli teatud pankrotimenetluse läbiviimise kohta. Justiitsministeerium võib määrata erikontrolli ka juhul, kui pankrotimenetlus on raugenud vara puudumise tõttu.

(4) Järelevalve teostamisel ilmnenu halduri kohustuste rikkumisest teatab Justiitsministeerium kohtule ja pankrotitoimkonnale.

(5) Justiitsministeeriumil on järelevalve teostamiseks õigus:

- 1) saada haldurilt, võlgnikult, pankrotitoimkonnalt ning riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuselt vajalikku teavet ja dokumente;
- 2) saada võlausaldajalt vajalikku teavet;
- 3) tutvuda pankrotiasja kohtutoimikuga, halduri toimikuga, võlausaldajate üldkoosoleku dokumentidega ja pankrotitoimkonna dokumentidega.
- 4) kontrollida halduri poolt pankrotimenetluse kohta peetavat arvepidamist ja pankrotivõlgniku raamatupidamist ning pankrotivõlgniku varalist seisukorda;
- 5) viibida pankrotitoimkonna koosolekul ja võlausaldajate üldkoosolekul.

(6) Justiitsministeerium võib järelevalve teostamisele kaasata pankrotihaldurite kutsetegevuse arendamisega tegeleva üldtunnustatud organisatsiooni.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 71. Abinõud kohustuse rikkumise ilmnemise korral

(1) Justiitsministeeriumil on õigus halduri kohustuse rikkumise ilmnemisel esitada kohtule taotlus:

- 1) halduri vabastamiseks;
- 2) haldurile trahvi määramiseks.

(2) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse esitamist nõuab Justiitsministeerium haldurilt kirjaliku seletuse kohustuse rikkumise asjaolude kohta.

(3) Kohus kuulab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse üle otsustamisel ära halduri ning vajadusel ka muud isikud.

(4) Justiitsminister võib järelevalve teostamisel tuvastatud halduri kohustuste olulise või korduva rikkumise korral haldurilt haldurina tegutsemise õiguse kuni viieks aastaks ära võtta. Pärast haldurina tegutsemise õiguse äravõtmise tähtaja möödumist tuleb asjaomasel isikul sooritada uuesti halduri kutseksam käesolevas seaduses ettenähtud korras.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 72. Ärisaladuse hoidmise kohustus

Halduri tegevuse üle järelevalvet teostanud isik on kohustatud nii töö- või teenistussuhte ajal kui ka pärast selle lõppemist hoidma talle tema ülesannete tõttu teatavaks saanud ärisaladust, samuti hoidma saladuses teiste inimeste perekonna- ja eraellu puutuvaid andmeid ning muud konfidentsiaalsena saadud teavet.

2. jagu Pankrotitoimkond

§ 73. Pankrotitoimkonna pädevus

(1) Pankrotitoimkond kaitseb pankrotimenetluses kõigi võlausaldajate huve, valvab halduri tegevuse üle ja täidab muid seadusest tulenevaid ülesandeid. Pankrotitoimkond kontrollib, et haldur tegutseks otstarbekalt ja kooskõlas seadusega, jälgides selleks võlgniku majandustegevuse käiku, raamatupidamist ning finantsolukorda.

(2) Pankrotitoimkond võib tutvuda halduri toimikuga, nõuda vajaduse korral lisateavet ja -dokumente pankrotimenetluse kohta, samuti kontrollida halduri majandustegevust pankrotivara valitsemisel.

[RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 74. Pankrotitoimkonna moodustamine ja selle liikmed

(1) Pankrotitoimkonna liikmeks võib olla teovõimeline füüsiline isik. Pankrotitoimkonna liikmete arvu otsustab võlausaldajate üldkoosolek. Pankrotitoimkonnas peab olema vähemalt kolm ega tohi olla rohkem kui seitse liiget.

(2) Pankrotitoimkonda peavad kuuluma nii suuremate kui ka väiksemate nõuetega võlausaldajate poolt esitatud isikud.

(3) Pankrotitoimkonna liikmed valivad endi hulgast pankrotitoimkonna esimehe. Pankrotitoimkonda ei või kuuluda kohtunik, võlgniku lähikondne, samuti selle pankrotimenetluse haldur.

(4) Pankrotitoimkond on otsustusvõimeline, kui kohal on üle poole tema liikmetest. Igal pankrotitoimkonna liikmel on üks hääl. Pankrotitoimkond teeb otsuseid lihthäälteenamusega, häälte võrdsel jagunemisel on otsustav esimehe hääl.

(5) Võlausaldajate üldkoosolek võib pankrotitoimkonna liikme vabastada. Võlausaldaja taotlusel või kohtu enda algatusel võib oma kohustust rikkunud pankrotitoimkonna liikme vabastada ka kohus. Kohus võib

pankrotitoimkonna liikme tema taotlusel vabastada, kui üldkoosolek on keeldunud oma vabastamist taotlenud pankrotitoimkonna liikme vabastamisest.

(6) Haldur edastab äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse kantud võlgniku asu- või elukoha järgsele kohtu registriosakonnale viivitamatult pankrotitoimkonna liikmete nimekirja ning selle muudatused.

(7) Võlausaldajate üldkoosoleku otsusel võib jätta pankrotitoimkonna moodustamata, kui võlausaldajaid on vähem kui viis. Pankrotitoimkonna ülesandeid täidab sel juhul võlausaldajate üldkoosolek.

§ 75. Pankrotitoimkonna liikme vastutus

Pankrotitoimkonna liikmed, kes on oma kohustuse rikkumisega tekitanud süüliselt kahju võlgnikule, võlausaldajale või massivõlausaldajale, vastutavad tekitatud kahju eest solidaarselt.

§ 76. Pankrotitoimkonna liikme tasu

(1) Pankrotitoimkonna liikmetele võib maksta pankrotivara arvel mõistlikku tasu, kui selle maksmine on pankrotimenetluse erisusi arvestades mõistlik.

(2) Pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise otsustab võlausaldajate üldkoosolek, määrates ka tasu suuruse ja maksmise korra. [Pankrotitoimkonna liikmetele pankrotivara arvel makstava tasu piirmäärad kehtestab justiitsminister.](#)

(3) Haldur peab pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise otsuse viivitamata esitama kohtule kinnitamiseks. Pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul otsuse kohtule esitamisest arvates, tehes selle kohta määruse. Kohus jätab üldkoosoleku otsuse kinnitamata, kui tasu on määratud käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud järgimata.

(4) Pankrotitoimkonna liikmele, kellele tasu ei maksta, hüvitatakse pankrotivara arvel pankrotitoimkonna liikme kohustuste täitmiseks tehtud vajalikud ja põhjendatud kulutused.

3. jagu

Võlausaldajate üldkoosolek

§ 77. Võlausaldajate üldkoosoleku pädevus

Võlausaldajate üldkoosoleku pädevuses on:

- 1) halduri kinnitamine ja pankrotitoimkonna valimine;
- 2) võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise või lõpetamise otsustamine;
- 3) juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise otsustamine;
- 4) kompromissi tegemine;
- 5) pankrotivara müügiga seonduva otsustamine seaduses sätestatud ulatuses;
- 6) nõuete kaitsmine;
- 7) halduri tegevuse peale esitatud kaebuste lahendamine;
- 8) pankrotitoimkonna liikmete tasustamise otsustamine;
- 9) muude seadusega võlausaldajate üldkoosoleku pädevusse antud küsimuste lahendamine.

§ 78. Võlausaldajate esimene üldkoosolek

(1) Võlausaldajate esimene üldkoosolek toimub mitte varem kui 15 päeva ja mitte hiljem kui 30 päeva pärast pankroti väljakuulutamist.

(2) Võlausaldajate esimesel üldkoosolekul valivad võlausaldajad pankrotitoimkonna, otsustavad halduri kinnitamise ja võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise, samuti juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise. Võlausaldajad võivad otsustada muid üldkoosoleku pädevusse kuuluvaid küsimusi.

(3) Kui võlausaldajate esimesest üldkoosolekust on teatatud ettenähtud korras, kuid ükski võlausaldaja esimesele üldkoosolekule ei ilmu, võib võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise või juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise ja pankrotitoimkonna liikmete nimetamise otsustada haldur.

§ 79. Võlausaldajate üldkoosoleku kokkukutsumine

(1) Haldur kutsub võlausaldajate üldkoosoleku kokku seaduses ettenähtud juhtudel või enda äranägemisel.

(2) Haldur on kohustatud võlausaldajate üldkoosoleku kokku kutsuma pankrotitoimkonna nõudel, samuti siis, kui seda nõuab:

- 1) vähemalt viis võlausaldajat, kelle nõuete summa moodustab vähemalt 1/5 nõuete kogusummast;
- 2) üks või mitu võlausaldajat, kelle nõuete summa moodustab vähemalt 2/5 nõuete kogusummast.

(3) Üldkoosolek tuleb kokku kutsuda 14 päeva jooksul nõude esitamisest arvates. Kui haldur nimetatud tähtaja jooksul üldkoosolekut kokku ei kutsu, võivad seda teha pankrotitoimkond või võlausaldajad, kes koosoleku kokkukutsumist nõuavad.

(4) Haldur avaldab võlausaldajate üldkoosoleku toimumise aja, koha ja päevakorra kohta teate väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teadet ei ole vaja avaldada, kui kõigile võlausaldajatele on koosoleku toimumisest teatatud muul viisil. Teade tuleb avaldada või võlausaldajatele muul viisil edasi anda vähemalt viis päeva enne koosoleku toimumist, kui seaduses ei ole ette nähtud muud tähtaega.

§ 80. Võlausaldajate üldkoosoleku juhatamine ja sellel osalemine

(1) Võlausaldajate üldkoosolekut juhatab haldur.

(2) Üldkoosolekul osalemise õigus on kõigil võlausaldajatel kas isiklikult või esindaja kaudu, samuti võlgnikul ning isikutel, keda on üldkoosolekule kutsunud või kellel on lubanud üldkoosolekul osaleda kohus või haldur.

(3) Võlausaldajate esimesel üldkoosolekul osaleb kohtunik. Teistel üldkoosolekutel osaleb kohtunik, kui on alust arvata, et võib tekkida vaidlus häälte arvu määramise üle.

§ 81. Võlausaldajate üldkoosoleku otsused

(1) Võlausaldajate üldkoosoleku otsused võetakse vastu koosolekust osa võtvate võlausaldajate liithäälteenamusega.

(2) Võlausaldajate üldkoosolek on otsustusvõimeline esindatud häälte arvust olenemata, kui koosoleku aeg ja koht oli võlausaldajatele õigeaegselt käesoleva seaduse § 79 lõikes 4 nimetatud viisil teatatud.

§ 82. Häälte arvu määramine

(1) Võlausaldajate üldkoosolekul on iga võlausaldaja häälte arv võrdeline tema nõude suurusega.

(2) Nõue, mis tuleneb tingimuslikust tehingust, mille edasilükkav tingimus ei ole saanud, annab hääleõiguse üksnes juhul, kui tingimuse saabumine on tõenäoline või kui tingimus on saanud.

(3) Kuni nõuete kaitsmiseni määrab iga võlausaldaja häälte arvu haldur tema käsutuses olevate dokumentide alusel. Võlausaldaja peab tema häälte arvu määramise aluseks olevad dokumendid esitama haldurile hiljemalt kolm tööpäeva enne üldkoosolekut.

(4) Kui üldkoosolekul osalenud võlausaldaja ei nõustu talle halduri poolt määratud häälte arvuga või kui talle määratud häälte arvu vaidlustab teine võlausaldaja, määrab häälte arvu üldkoosolekul osalev kohtunik, tehes selle kohta määruse.

(5) Vastavalt käesoleva paragrahvi lõigetele 1–3 määratud häälte arvu kinnitab kohtunik määrusega. Määruse peale võib esitada määruskaebuse.

(6) Kui võlausaldaja nõue on kaitstud, on tema häälte arv võrdeline kaitstud nõude suurusega.

(7) Kui võlausaldaja häälte arv on määratud käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 sätestatud korras, ei takista see uute asjaolude ilmnemisel teisel koosolekul teistsuguse häälte arvu määramist.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 83. Võlausaldajate üldkoosoleku otsuse vaidlustamine

(1) Võlgnik, võlausaldaja või haldur võib nõuda, et kohus tunnistaks kehtetuks võlausaldajate üldkoosoleku otsuse, mis ei vasta seadusele või mille tegemisel on rikutud seadusest tulenevat korda, samuti otsuse, mille vaidlustamise õigus on seaduses otse ette nähtud. Võlausaldajate üldkoosoleku otsuse kehtetuks tunnistamist võib nõuda ka siis, kui otsusega rikutakse võlausaldajate ühiseid huve.

(2) Nõude võlausaldajate üldkoosoleku otsuse kehtetuks tunnistamiseks võib kohtusse esitada 10 päeva jooksul otsuse tegemisest arvates.

(3) Üldkoosoleku otsust, mille kinnitamine on antud kohtu pädevusse, ei saa vaidlustada. Võlausaldaja võib selle otsuse kohta esitada vastuväited haldurile, kes peab need esitama kohtule koos kinnitamiseks esitatava üldkoosoleku otsusega.

(4) Kohus vaatab võlausaldajate üldkoosoleku otsuse kehtetuks tunnistamise nõude läbi 10 päeva jooksul selle esitamisest arvates. Kohtuistungist teatab kohus haldurile, nõude esitanud isikule ning käesoleva paragrahvi

lõikes 5 nimetatud isikule, kusjuures kutse kättetoimetamise ja istungi vahele peab jääma vähemalt viis päeva. Nende isikute puudumine ei takista nõude läbivaatamist.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

(5) Pankrotivõlgniku otsuse kehtetuks tunnistamise hagi läbivaatamisel kohtus osaleb pankrotivõlgniku nimel pankrotitoimkonna esimees. Kui aga pankrotitoimkonda ei ole valitud, siis üldkoosolekul selleks valitud isik.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

4. jagu Kohus

§ 84. Kohtu ülesanded pankrotimenetluses

Kohus teostab järelevalvet pankrotimenetluse seaduslikkuse üle ja täidab muid seadusest tulenevaid ülesandeid.

§ 84¹. Kohtunikuabi pädevus pankrotimenetluses

(1) Kohtu ülesandeid võib käesolevas paragrahvis sätestatud ulatuses ja korras kohtuniku asemel täita ka kohtunikuabi.

(2) Kohtunikuabi on pädev juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses tegema kohtumäärusi ja teostama kohtu poolset järelevalvet, sealhulgas osalema võlausaldajate üldkoosolekul. Kohtunik otsustab pankrotiasjas enda ja kohtunikuabi täpsema tööjaotuse ning võib anda kohtunikuabile suuniseid.

(3) Pankrotimenetluse algatamine, pankroti väljakuulutamise, samuti ärikeelu, sundtoomise, aresti ja elukohast lahkumise keelu kohaldamine, pankrotimenetlusega seotud hagimenetlused ning pankrotimenetluse lõpetamine on kohtuniku ainupädevuses.

(4) Kohtunikuabi pädevusele ja tema taandamisele kohaldatakse vastavalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 595 lõigetes 2–4 sätestatud.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

4. peatükk VÕLGNIKU ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

§ 85. Teabe andmise kohustus

(1) Võlgnik peab kohtule, haldurile ja pankrotitoimkonnale andma teavet, mida nad vajavad seoses pankrotimenetlusega, eelkõige oma vara, sealhulgas kohustuste ning majandus- või kutsetegevuse kohta. Võlgnik on kohustatud esitama haldurile pankroti väljakuulutamise päeva seisuga bilansi koos vara, sealhulgas kohustuste nimekirjaga.

(2) Võlgniku vara kohta teabe andmise kohustus on ka kolmandatel isikutel, kelle valduses on võlgnikule kuuluv vara või kellel on varalisi kohustusi võlgniku suhtes.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teabe andmise kohustus on ka võlgniku töötajal, samuti endisel töötajal, kes on ametist lahkunud viimase kahe aasta jooksul enne pankrotiavalduse esitamist.

§ 86. Võlgniku vanne

(1) Kohus võib kohustada võlgnikku kohtus vandega kinnitama, et kohtule esitatud andmed vara, võlgade ja majandus- või kutsetegevuse kohta on talle teadaolevalt õiged.

(2) Kui kohus on kohustanud võlgnikku vannet andma, peab võlgnik vande andma enne võlausaldajate esimest üldkoosolekut, kui kohus ei määra vande andmiseks teist tähtpäeva.

(3) Võlgnik annab suuliselt vande:

«Mina (nimi) kinnitan oma au ja südametunnistuse juures, et kohtule esitatud andmed vara, võlgade ja äritegevuse kohta on mulle teadaolevalt õiged.» Vandetekstile kirjutab võlgnik alla.

§ 87. Pankrotimenetlusest osavõtu kohustus

(1) Võlgnik peab osutama ajutisele haldurile ja haldurile abi tema ülesannete täitmisel.

(2) Võlgnik on kohustatud olema kohtu korraldusel kättesaadav, et täita oma teabe andmise ja pankrotimenetlusest osavõtu kohustust.

(3) Võlgnik peab isiklikult viibima pankrotiasja läbivaatava kohtu istungil, kui kohus teda selleks kohustab. Kui kohus või haldur teda selleks kohustab, peab võlgnik isiklikult viibima võlausaldajate üldkoosolekul, pankrotitoimikonna koosolekul, vara nimekirja koostamise juures ja osa võtma muudest pankrotimenetluse toimingutest.

(4) Võlgniku puudumine ei takista kohtuistungil ja koosoleku pidamist ega muu toimingute tegemist, välja arvatud juhul, kui võlgnik peab toimingute tegemise isiklikult.

§ 88. Elukohast lahkumise keeld

(1) Võlgnik ei tohi kohtu loata pärast pankroti väljakuulutamist ning enne vande andmist Eestist lahkuda.

(2) Kui on alust arvata, et võlgnik võib hoida kõrvale käesolevast seadusest tulenevate kohustuste täitmisest, võib kohus halduri ettepanekul või omal algatusel kohaldada võlgniku suhtes elukohast lahkumise keeldu.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud keeld kehtib pankrotimenetluse lõppemiseni, kui kohus ei määra teisiti.

(4) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud keeldu on rakendatud enne pankroti väljakuulutamist, otsustab kohus pankrotimääruse tegemisel keelu kehtimajäämise või tühistamise.

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

§ 89. Võlgniku sundtoomine ja arest

(1) Kohtu korralduse täitmata jätmise korral või seadusega sätestatud kohustuse täitmise tagamiseks võib kohus võlgniku suhtes kohaldada sundtoomist või aresti, kui võlgnik takistab pankrotimenetlust sellega, et:

- 1) ei täida teabe andmise kohustust (§ 85);
- 2) ei täida pankrotimenetlusest osavõtu kohustust (§ 87);
- 3) ei täida vande andmise kohustust (§ 86);
- 4) rikub elukohast lahkumise keeldu (§ 88);
- 5) rikub pankrotivara käsutamise keeldu (§ 20 ja § 35 lõike 1 punktid 3 ja 4);
- 6) rikub muul viisil oluliselt käesolevast seadusest tulenevaid kohustusi ning kahjustab sellega pankrotivara.

(2) Võlgnikule võib aresti määrata kuni kolmeks kuuks.

(3) Kui võlgnikule määrati arest käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1, 2 või 3 nimetatud kohustuse täitmata jätmise tõttu, tuleb ta vabastada pärast kohustuse täitmist.

(4) Kui võlgnikule määrati arest käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud keelu rikkumise või lõike 1 punktis 5 nimetatud tegevuse tõttu, vabastab kohus ta arestist, kui on alust arvata, et võlgniku vabastamine ei takista edasist pankrotimenetlust.

(5) Määruse peale, millega kohus on kohaldanud võlgniku suhtes aresti, võib võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 90. Sätete kohaldamine

Kui võlgnik on juriidiline isik, kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 85–89 sätestatud vastavalt § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isikute suhtes.

§ 91. Ärikeeled

(1) Füüsilisest isikust võlgnik ei tohi tema pankroti väljakuulutamise kuni pankrotimenetluse lõpuni kohtu loata olla ettevõtja, juriidilise isiku juhtorgani liige, juriidilise isiku likvideerija ega prokurist.

(2) Kohus võib juriidilisest isikust võlgniku pankroti korral määrata, kes käesoleva seaduse § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isikutest ei või pankrotimenetluse lõpuni olla ettevõtja, juriidilise isiku juhtorgani liige, juriidilise isiku likvideerija ega prokurist.

(3) Kui võlgnik on mõistetud jõustunud kohtuotsuse alusel süüdi pankroti- või täitemenetluselase kuriteo, maksualase kuriteo või karistusseadustiku §-des 380–382 nimetatud kuriteo toimepanemises, võib kohus pankrotimenetluse lõpetamisel määrata, et käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ärikeeled kehtib füüsilisest isikust võlgniku või käesoleva seaduse § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isiku suhtes ka kolme aasta jooksul pärast pankrotimenetluse lõppu.

12.10.2020 15:15

Veaparandus - Parandatud ilmne ebatäpsus § 91 lõike 3 teksti sõnas „käesoleva“

(4) Määruse peale, millega kohus on kohaldanud ärikeeldu, võib isik, kelle suhtes keeldu on kohaldatud, esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib edasi kaevata.

(5) Justiitsminister võib määrusega kehtestada loetelu, milliste välisriikide õigusaktide alusel määratud ärikeelde Eestis tunnustatakse. Tunnustatavad ärikeelud peavad olema määratud kohtu poolt ning nende eeldused ja sisu olema sarnased Eesti õiguse alusel määratavatele ärikeeldudele. Tunnustatavate ärikeeldude ajaline kestus on määratud vastava välisriigi õigusega, Eestis kohaldamise ulatus Eesti õigusega. [RT I 2006, 61, 456- jõust. 01.01.2007]

§ 91¹. Teabe saamise õigus

Võlgnikul on õigus tutvuda halduri toimikuga ja pankrotiasja kohtutoimikuga. [RT I 2006, 7, 42- jõust. 04.02.2006]

§ 92. Võlgniku ärakuulamine

Kui käesolevas seaduses on ette nähtud võlgniku ärakuulamine, võib see ära jääda, kui võlgniku viibimiskoht on teadmata või kui võlgnik viibib välisriigis ja tema ärakuulamine aeglustaks menetlust.

5. peatükk NÕUDED PANKROTIMENETLUSES

1. jagu Nõuete esitamine

§ 93. Nõuetest teatamise tähtaeg

(1) Võlausaldajad on kohustatud hiljemalt kahe kuu jooksul pankrotiteate väljaandes Ametlikud Teadaanded ilmumise päevast arvates teatama haldurile kõigist oma enne pankroti väljakuulutamist tekkinud nõuetest võlgniku vastu, sõltumata nõude tekkimise alusest ja nõude täitmise tähtpäevast.

(2) Kui pankrotiteade avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded mitu korda, algab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaeg esimese teate avaldamise päevast arvates.

§ 94. Nõudeavaldus

(1) Nõudest teatamiseks tuleb esitada haldurile kirjalik avaldus (nõudeavaldus). Nõudeavalduses märgitakse nõude sisu, alus ja suurus, samuti see, kas nõue on tagatud pandiga. Nõudeavaldusele lisatakse avalduses nimetatud asjaolusid tõendavad dokumendid.

(2) Nõudeavaldusele kirjutab võlausaldaja alla. Kui nõudeavalduse esitab esindaja, lisab ta volikirja või tema esindusõigust tõendava muu dokumendi.

(3) Kui nõudeavaldus ei ole nõuetekohaselt vormistatud, annab haldur esitajale vähemalt 10 päeva puuduste kõrvaldamiseks. Puuduste tähtaegsel kõrvaldamisel loetakse nõudeavaldus esitatuks avalduse esialgse esitamise päeval. Kui puudusi ei kõrvaldata, võib võlausaldajate üldkoosolek lugeda, et nõudeavaldust ei ole esitatud.

(4) Võlausaldaja võib üldkoosoleku otsust, millega loeti, et nõudeavaldust ei ole esitatud, kohtus vaidlustada. Kui kohus leiab, et üldkoosoleku otsus ei ole põhjendatud, tunnistab ta üldkoosoleku otsuse selles osas kehtetuks ja loeb nõudeavalduse esitatuks.

§ 95. Pandiga tagatud nõude tähtaegselt esitamata jätmise tagajärg

Kui pandiga tagatud nõuet omav võlausaldaja, kellele on saadetud käesoleva seaduse § 34 lõikes 1 nimetatud teade, jätab oma nõude tähtaegselt esitamata ja nõude esitamise tähtaega ei ole ennistatud, loetakse temale kuuluv pandiõigus lõppenuks.

§ 96. Nõuded solidaarvõlgniku pankroti puhul

Kui võlgnik vastutab võlausaldaja ees solidaarselt teise isikuga, võib võlausaldaja esitada võlgniku vastu nõude kas tervikuna või osaliselt. Kui solidaarvõlgnik on osa võlast tasunud, arvatakse see osa nõudest maha.

§ 97. Nõuded äriühingu kohustuste eest isiklikult vastutava osaniku vastu

(1) Täis- või usaldusühingu, tulundusühistu või Euroopa majandushuviühingu pankroti korral on halduril õigus esitada nõuded äriühingu kohustuste eest isiklikult vastutava osaniku või liikme vastu. Nõude rahuldamisest saadu kuulub pankrotivarasse.

(2) Võlausaldaja ei või pärast täis- või usaldusühingu, tulundusühistu või Euroopa majandushuviühingu pankroti väljakuulutamist esitada äriühingu vastu suunatud nõudeid äriühingu kohustuste eest isiklikult vastutava osaniku või liikme vastu.

(3) Täis- või usaldusühingu täisosaniku või tulundusühistu või Euroopa majandushuviühingu liikme pankrotimenetluses võib haldur nõuda, et kohus arvaks osaniku või liikme täis- või usaldusühingust, tulundusühingust või Euroopa majandushuviühingust välja. Väljaarvamisel osanikule või liikmele maksmisele kuuluv hüvitis arvestatakse pankrotivarasse.

§ 98. Tingimuslikust tehingust tulenevad nõuded

Võlausaldaja võib esitada ka nõude, mis tuleneb tingimuslikust tehingust, mille edasilükkav või äramuutev tingimus ei ole veel saanud. Selline nõue loetakse pankrotimenetluses võrdseks nõudega, mis ei ole tingimuslik, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.

§ 99. Nõuete tasaarvestus

(1) Kui võlausaldaja võis enne pankroti väljakuulutamist oma nõude tasaarvestada võlgniku nõudega, võib ta kaitstud nõude tasaarvestada ka pärast pankroti väljakuulutamist. Avalduse nõude tasaarvestamiseks võib esitada kuni kohtule viimase jaotusettepaneku esitamiseni.

(2) Kui nõue oli pankroti väljakuulutamise ajal seotud edasilükkava tingimusega või kui nõue ei olnud pankroti väljakuulutamise hetkel veel sissenõutav või kui nõue ei ole suunatud samaliigiliste kohustuste täitmisele, saab nõude tasaarvestada alles siis, kui edasilükkav tingimus on saanud, nõue on muutunud sissenõutavaks või kohustused on muutunud samaliigilisteks. Tasaarvestus ei ole lubatud, kui võlgniku nõude edasilükkav tingimus saabub või nõue muutub sissenõutavaks enne, kui võlausaldaja saaks oma nõude tasaarvestada.

(3) Loovutamise saadud nõuet võib pankrotimenetluses tasaarvestada ainult juhul, kui nõude loovutamine ja sellest võlgnikule kirjalik teatamine on toimunud mitte hiljem kui kolm kuud enne pankroti väljakuulutamist. Loovutamise saadud nõuet ei saa tasaarvestada, kui nõue võlgniku vastu oli loovutatud viimase kolme aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist ja võlgnik oli sel ajal maksejõuetu ning nõude omandanud isik sellest loovutamise ajal teadis või pidi teadma.

(4) Võlausaldaja võib tasaarvestada ka käesoleva seaduse § 46 lõikes 7, § 47 lõikes 1, § 48 lõikes 4, § 50 lõikes 4, § 51 lõigetes 4 ja 5 nimetatud nõudeid.

2. jagu Nõuete kaitsmine

§ 100. Nõuete kaitsmise koosolek

(1) Nõudeid kaitstakse võlausaldajate üldkoosolekul (nõuete kaitsmise koosolek). Koos nõudega kaitstakse ka nõuet tagavaid pandiõigusi.

(2) Haldur määrab nõuete kaitsmise koosoleku aja ja koha. Koosolek peab toimuma mitte varem kui üks kuu ja mitte hiljem kui kolm kuud pärast käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 sätestatud tähtaja möödumist. Kaalukatel põhjustel võib kohus halduri taotlusel tähtaega pikendada.

(3) Vajaduse korral võib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul pidada mitu nõuete kaitsmise koosolekut.

(4) Võlausaldajal ja võlgnikul on enne nõuete kaitsmise koosolekut õigus tutvuda nõudeavalduse ja kirjalikult esitatud vastuväidetega. Haldur teatab nõuete kaitsmise koosolekust väljaandes Ametlikud Teadaanded vähemalt 15 päeva ette, märkides ära, kus ja millal saab tutvuda nõudeavalduste ja vastuväidetega. Nõudeavaldustega on õigus tutvuda viie päeva jooksul enne nõuete kaitsmise koosolekut.

(5) Nõuete kaitsmise koosolek viiakse läbi, olenemata osavõtivate võlausaldajate arvust, kui koosoleku aeg ja koht oli võlausaldajatele õigeaegselt teatatud.

(6) Haldur ja võlgnik on kohustatud osa võtma nõuete kaitsmise koosolekust. Võlgniku puudumisel otsustab koosolek, kas nõuete kaitsmine on võimalik. Nõude või vastuväite esitanud võlausaldaja koosolekult puudumine nõude läbivaatamist ei takista.

§ 101. Nõuete kontrollimine ja vastuväidete esitamine enne nõuete kaitsmise koosolekut

- (1) Haldur on kohustatud kontrollima esitatud nõuete põhjendatust ja nõuet tagavate pandiõiguste olemasolu.
- (2) Võlausaldaja ja võlgnik võivad enne nõuete kaitsmise koosolekut esitada haldurile nõuete või neid tagavate pandiõiguste kohta kirjalikke vastuväiteid.

§ 102. Nõuete esitamise tähtaja ennistamine

- (1) Kui nõue on mõjuval põhjusel esitatud pärast käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 nimetatud tähtaja möödumist, kuid enne viimast nõuete kaitsmise koosolekut, ennistab üldkoosolek võlausaldaja taotlusel nõude esitamise tähtaja.
- (2) Kui nõude esitamise tähtaega ei ole ennistatud, võetakse nõue kaitsmisele, kuid tunnustamise korral rahuldatakse pärast õigeaegselt esitatud tunnustatud nõuete rahuldamist.
- (3) Võlausaldajate üldkoosoleku otsuse, millega nõudeavalduse esitamise tähtaeg jäeti ennistamata, võib võlausaldaja kohtus vaidlustada. Kui kohus leiab, et üldkoosolek on põhjendamatult jätnud nõude tähtaja ennistamata, tunnistab kohus otsuse selles osas kehtetuks ja ennistab nõude esitamise tähtaja.

§ 103. Nõuete kaitsmise kord

- (1) Nõuete kaitsmise koosolekul vaadatakse nõuded läbi nende esitamise järjekorras.
- (2) Nõue ja nõude rahuldamisjärk ning nõuet tagav pandiõigus loetakse tunnustatuks, kui sellele ei vaidle nõuete kaitsmise koosolekul vastu haldur ega ükski võlausaldaja, samuti siis, kui vastuväite esitanud võlausaldaja või haldur nõuete kaitsmise koosolekul vastuväitest loobub. Kui selleks on alust, on haldur kohustatud nõuete kaitsmise koosolekul nõudele või pandiõigusele vastu vaidlema.
- (3) Kui võlausaldaja on enne nõuete kaitsmise koosolekut esitanud kirjaliku vastuväite ja koosolekul ei osale, on kirjalikult esitatud vastuväitel sama tähendus kui koosolekul esitatud vastuväitel.
- (4) Nõuete kaitsmise koosolekul loetakse kaitsmiseta tunnustatuks nõue, mis on kohtu või vahekohtu jõustunud lahendiga rahuldatud, ja pandiõigus, mida on kohtu või vahekohtu jõustunud lahendiga tunnustatud või mis on kantud kinnistusraamatusse, laevakinnistusraamatusse, kommertsandiregistrisse või Eesti väärtpaberite keskregristrisse.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]
- (5) Pärast nõude või nõuet tagava pandiõiguse tunnustamist ei võeta nõuete kaitsmise koosolekul vastuväiteid selle nõude või pandiõiguse kohta arvesse, välja arvatud käesoleva seaduse § 106 lõikes 2 nimetatud juhul.
- (6) Iga nõude läbivaatamise kohta märgitakse nõuete kaitsmise koosoleku protokollis, kas nõuet ja nõuet tagavat pandiõigust tunnustati või mitte ja kes vaidles nõudele, selle rahuldamisjärgule või nõuet tagavale pandiõigusele vastu. Samuti märgitakse protokollis, kes loobus esitatud vastuväitest.
- (7) Tunnustatud nõuete kohta koostatakse nimekiri. Nimekirjas märgitakse, millises ulatuses on nõue tunnustatud, millisesse rahuldamisjärku see on arvatud ning kas nõue on tagatud pandiõigusega. Nimekirjale kirjutavad alla pankrotitoimkonna esimees ja kõik kohalolevad võlausaldajad. Kui pankrotitoimkonna esimees või kohalolev võlausaldaja keeldub nimekirjale alla kirjutamast, tehakse selle kohta nimekirjas märkus.
- (8) Kui võlausaldaja nõue on jäänud tunnustamata ja ta ei esitanud hagi nõude tunnustamiseks või kui kohus jättis tema hagi rahuldamata, siis selle võlausaldaja vastuväidet teise võlausaldaja nõudele ei arvestata. Kui teise võlausaldaja nõudele ei ole rohkem vastuväiteid esitatud, siis loetakse see nõue tunnustatuks.

§ 104. Võlgniku vastuväide

- (1) Vastuväite nõudele või nõuet tagavale pandiõigusele võib hiljemalt nõuete kaitsmise koosolekul esitada ka võlgnik ise. Võlgniku vastuväide ei takista nõude või nõuet tagava pandiõiguse tunnustamist, kuid sel juhul ei ole tunnustatud nõuete nimekirjal nõude osas, millele võlgnik vastuväite esitas, täitedokumendi tähendust (§ 168).
- (2) Kui võlausaldaja soovib, et tunnustatud nõuete nimekirjal oleks tema nõude või pandiõiguse osas, millele võlgnik vastuväite esitas, täitedokumendi tähendus, võib ta esitada hagi võlgniku vastu nõude või pandiõiguse tunnustamiseks. Hagi võib esitada kolme aasta jooksul nõuete kaitsmise koosolekust arvates, mil võlgnik nõudele vastuväite esitas.

§ 105. Nõude tunnustamise toime

Nõuete kaitsmise koosolekul tunnustatud nõuet ja selle rahuldamisjärku ei saa hiljem vaidlustada, välja arvatud käesoleva seaduse § 106 lõikes 2 nimetatud juhul.

§ 106. Vaidlus nõuete tunnustamise üle

(1) Kui nõuete kaitsmise koosolekul nõuet, selle rahuldamisjärku või nõuet tagavat pandiõigust ei tunnustatud, otsustab nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja hagi alusel kohus. Kui nõude või pandiõiguse vastu on vaieldud võlausaldaja, on kostjaks võlgnik, keda esindab haldur. Kui nõude või pandiõiguse vastu on vaieldud võlausaldaja, on kostjaks võlausaldaja, kes nõudele, selle rahuldamisjärgule või pandiõigusele vastu vaidles. Hagi võib esitada ühe kuu jooksul, arvates päevast, mil koosolek jättis nõude või pandiõiguse tunnustamata.

(2) Kui ilmneb, et nõude või pandiõiguse tunnustamine põhineb võltsitud andmetel või kui nõuete kaitsmise koosoleku kokkukutsumisel või selle pidamisel on oluliselt rikutud seadust, vaatab nõuete kaitsmise koosolek nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja, võlgniku või halduri nõudel uuesti läbi.

(3) Kui nõuete kaitsmise koosolek ei ole nõude või pandiõiguse tunnustamist uuesti läbi vaadanud ühe kuu jooksul, arvates läbivaatamise nõude esitamisest, otsustab nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja, võlgniku või halduri hagi alusel kohus. Hagi võib esitada ühe kuu jooksul uue koosoleku kokkukutsumise nõude esitamisest arvates. Selles asjas on kostjaks võlausaldaja, kelle nõude või pandiõiguse tunnustamist on vaidlustatud.

(4) Nõuete tunnustamise vaidluse läbivaatamine allub pankrotiasja läbivaatavale kohtule.

§ 107. Tunnustamishõude sisu

Nõude tunnustamist kohtus võib võlausaldaja taotleda üksnes samal alusel ja mitte suuremas ulatuses kui nõude puhul, mille ta oli esitanud kaitsmiseks nõuete kaitsmise koosolekul.

6. peatükk PANKROTIVARA MOODUSTAMINE

§ 108. Pankrotivara mõiste

(1) Pankrotimääruse alusel muutub võlgniku vara pankrotivaraks, mida kasutatakse sihtvarana võlausaldajate nõuete rahuldamiseks ja pankrotimenetluse läbiviimiseks.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Pankrotivara on vara, mis oli võlgnikul pankroti väljakuulutamise ajal, samuti vara, mis nõutakse või võidetakse tagasi või mille võlgnik omandab pankrotimenetluse ajal.

(3) Pankrotivara hulka ei kuulu võlgniku vara, millele vastavalt seadusele ei või pöörata sissenõuet.

§ 109. Tagasivõitmise mõiste

(1) Tagasivõitmisel tunnistab kohus käesoleva seaduse §-des 110–114 sätestatud alustel kehtetuks võlgniku tehingu, mis on tehtud enne pankroti väljakuulutamist ja mis kahjustab võlausaldajate huve.

(2) Kui tagasivõidetav tehing on tehtud pankrotimenetluse algatamisest pankroti väljakuulutamiseni, siis eeldatakse, et tehinguga kahjustati võlausaldajate huve. Käesolevas lõikes sätestatud ei kohaldata asjaõiguse seaduse §-s 314¹ sätestatud finantstagatise seadmisele ega finantstagatise eseme käsutamisele, samuti krediidi asutuste seaduse § 87 lõikes 2 nimetatud maksesüsteemi vahendusel või väärtpaberituruse seaduse § 213 lõikes 1 nimetatud väärtpaberiarveldussüsteemi vahendusel teostatavatele tasaarvestustele.

(3) Tehinguks käesoleva peatüki tähenduses loetakse ka eseme käsutamist täitemenetluses.
[RT I 2004, 37, 255- jõust. 01.05.2004]

§ 110. Tehingu tagasivõitmise üldised alused

(1) Kohus tunnistab kehtetuks tehingu, mis oli tehtud:

- 1) pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;
- 2) ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui teine pool teadis või pidi teadma, et tehinguga kahjustatakse võlausaldajate huve;
- 3) enne käesoleva lõike punktis 2 nimetatud tähtaja algust, kui tehing tehti kolme aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist ja võlgnik kahjustas tehinguga teadlikult võlausaldajate huve ning tehingu teine pool teadis või pidi teadma, et võlgnik kahjustas sellega võlausaldajate huve;
- 4) viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui võlgnik tehinguga teadlikult kahjustas võlausaldajate huve ja tehingu teine pool oli tema lähikondne, kes sellest teadis või pidi teadma.

(2) Kui tehing, mille kehtetuks tunnistamist nõutakse, on tehtud kuue kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, siis eeldatakse, et tehingu teine pool teadis, et võlgnik kahjustab tehinguga võlausaldajate huve.

(3) Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta teadis, et võlgnik kahjustas tehinguga teadlikult võlausaldajate huve.

§ 111. Kinkelepingu tagasivõitmine

(1) Kohus tunnistab kehtetuks kinkelepingu, kui leping sõlmiti:

1) ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, samuti pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) enne käesoleva lõike punktis 1 nimetatud tähtaja algust, kuid viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui kingisaaja oli võlgniku lähikondne ja kui kingisaaja või võlgnik ei tõenda, et võlgnik oli kinkimise ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks kinkimise tõttu.

(2) Kui kinkeleping on sõlmitud ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, siis eeldatakse, et kinkelepinguga kahjustati võlausaldajate huve.

(3) Kohus võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud alustel tunnistada kehtetuks ka müügi-, vahetus- või muu lepingu, kui poolte kohustuste ebavõrdsuse tõttu on ilmne, et sõlmitud lepingul oli kas või osaliselt kinke iseloom.

(4) Toetused ja tavapärased kingitused, mis vastasid võlgniku majanduslikule olukorrale, ei ole tagasivõidetavad.

§ 112. Ühisvara jagamise tagasivõitmine

Kohus tunnistab kehtetuks võlgniku ja tema abikaasa abieluvaralepingu või ühisvara jagamise kokkuleppe, millega võlgnik olulisel määral oma varast või oma osast ühismandis loobus, kui abieluleping või ühisvara jagamise kokkulepe on sõlmitud:

1) ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, samuti pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) enne käesoleva lõike punktis 1 nimetatud tähtaja algust, kuid viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui võlgnik või tema abikaasa ei tõenda, et võlgnik oli vara jagamise või varast loobumise ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks ühisvara jagamise või varast loobumise tõttu.

§ 113. Rahalise kohustuse täitmise tagasivõitmine

(1) Kohus tunnistab kehtetuks rahalise kohustuse täitmise võlausaldajale, kui kohustus täideti:

1) pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) kolme kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui täitmine toimus ebatavalise maksevahendiga või enne täitmise tähtpäeva või üht võlausaldajat teisele eelistades, samuti kui võlgnik oli täitmise ajal maksejõuetu ja võlausaldaja teadis või pidi võlgniku maksejõuetusest teadma;

3) kahe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist võlgniku lähikondsele, kui lähikondne ega võlgnik ei tõenda, et võlgnik oli sel ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks kohustuse täitmise tõttu.

(2) Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta võlgniku maksejõuetust teadis.

§ 114. Tagatise andmise tagasivõitmine

(1) Kohus tunnistab kehtetuks tagatise andmise, kui tagatis anti:

1) pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) kuue kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamist ja tagatis seati juba tekkinud kohustuse tagamiseks, kui võlgnik ei olnud kohustuse tekkimisel sellise tagatise andmiseks kohustatud, samuti kui võlgnik oli tagatise andmise ajal maksejõuetu ja tagatise saaja teadis või pidi võlgniku maksejõuetusest teadma;

3) kahe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui tagatise saajaks on võlgniku lähikondne ja kui tagatise saaja või võlgnik ei tõenda, et võlgnik oli tagatise andmise ajal maksejõuline.

(2) Tagatise andmist ei saa tagasi võita, kui tagatis anti laenu või muu krediidilepingu tagamiseks ja võlgnik sai pärast tagatise andmist enda käsutusse tagatud lepingu järgi tagatise väärtusele vastava rahasumma, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud juhul.

(3) Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta võlgniku maksejõuetusest teadis.

(4) Asjaõigusseaduse §-s 314¹ sätestatud finantstagatise kokkuleppes tulenevate õiguste teostamiseks või kohustuste täitmiseks tehtud tehingut ei saa tagasi võita.
[RT I 2004, 37, 255- jõust. 01.05.2004]

§ 115. Tagasivõitmise sätete kohaldamine kinnisasja tehingule

Tehingu, mis tehti pärast pankroti väljakuulutamist pankrotivara hulka kuuluva kinnisasja, laevakinnistusraamatusse kantud laeva või väärtpaberitega ja mis on vastavalt asjaõigusseaduse § 56 lõike 3, laeva asjaõigusseaduse § 7 lõike 1 või Eesti väärtpaberite keskreistri seaduse § 9 lõike 2 kohaselt kehtiv, saab kehtetuks tunnistada tagasivõitmise sätete kohaselt samadel alustel tehinguga, mis on tehtud pankrotimenetluse algatamisest pankroti väljakuulutamiseni.

§ 116. Tagasivõitmine õigusjärglase suhtes

(1) Tagasivõitmise nõude võib esitada ka tagasivõidetava tehingu või toimingu teinud isiku üldõigusjärglase vastu.

(2) Võlgnikuga tehingu teinud poole eriõigusjärglase vastu võib esitada tagasivõitmise nõude, kui:
1) eriõigusjärglasele olid omandamise ajal teada võlgniku tehingu või toiminguga tagasivõidetavuse aluseks olnud asjaolud;
2) eriõigusjärglane omandas saadu tasuta.

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud eriõigusjärglane oli omandamise ajal võlgniku lähikondne, siis eeldatakse, et võlgniku tehingu tagasivõidetavuse aluseks olnud asjaolud olid talle teada.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud alustel võib tagasivõitmise nõude esitada ka isiku vastu, kes on võlgnikuga tehingu teinud poole eriõigusjärglaselt omandanud kasutusõiguse või muu õiguse tagasivõidetavale esemele.

§ 117. Võlgniku lähikondsed

(1) Füüsilisest isikust võlgniku lähikondsed on:

- 1) võlgniku abikaasa, isegi kui abielu on sõlmitud pärast tagasivõidetava tehingu tegemist, samuti endine abikaasa, kui abielu on lahutatud aasta jooksul enne selle tehingu tegemist;
- 2) isik, kellel on võlgnikuga ühine majapidamine või kellel oli võlgnikuga ühine majapidamine viimase aasta jooksul enne tagasivõidetavat tehingut;
- 3) võlgniku ülenejad ja alanejad sugulased ja nende abikaasad;
- 4) võlgniku õde, vend ja nende alanejad sugulased ja abikaasad;
- 5) võlgniku abikaasa ülenejad ja alanejad sugulased, abikaasa õde ja vend.

(2) Juriidilisest isikust võlgniku lähikondsed on:

- 1) juriidilise isiku juhtorgani liige, likvideerija, prokurist ja raamatupidamise eest vastutav isik;
- 2) juriidilise isiku aktsionär või osanik, kellele kuulub rohkem kui 1/10 aktsiate või osadega määratud häälest;
- 3) juriidilise isiku osanik või liige, kes vastutab võlgniku kohustuste eest täiendavalt oma varaga;
- 4) äriühingu tütarettevõtja ja selle juhtorgani liige;
- 5) füüsiline või juriidiline isik, kellel on võlgnikuga ühine oluline majanduslik huvi;
- 6) käesoleva lõike punktides 1–4 nimetatud isikute käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud lähikondsed.

(3) Kohus võib lugeda võlgniku lähikondseks ka käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud võlgnikule lähedase isiku.

§ 118. Tagasivõitmise kord

(1) Tagasivõitmine toimub hagi esitamisega kohtule. Tagasivõitmise nõude esitab võlgniku nimel haldur.

(2) Tagasivõitmise nõude võib esitada kolme aasta jooksul pankroti väljakuulutamisest.

§ 119. Vara tagasivõitmise tagajärjed

(1) Kui kohus tunnistab tehingu tagasivõitmise korras kehtetuks, on teine pool kohustatud tagastama pankrotivarasse tehingu alusel saadu koos viljade ja muu kasuga.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhul peab teine pool, kes tagasivõitmise aluseks olevatest asjaoludest teadis või pidi teadma, hüvitama ka tema süü tõttu tagasivõidetust saamata jäänud kasu, mida ta oleks võinud saada korrapärase majandamise reegleid järgides.

(3) Tagasivõidetud tehingu alusel saadu hävimise või kahjustumise korral, samuti juhul, kui saadu väljaandmine on muul põhjusel võimatu, peab teine pool hüvitama saadu väärtuse või selle vähenemise, kui ta teadis või pidi teadma tagasivõitmise aluseks olevatest asjaoludest.

(4) Kui teine pool on tagasivõidetud tehingu alusel võlgnikule midagi üle andnud, tuleb üleantu talle tagastada, tagastamise võimatuse korral tuleb hüvitada üleantu väärtus käesoleva seaduse § 146 lõike 1 kohaselt.

(5) Kui teine pool teadis või pidi tehingu tegemisel teadma, et tehing kahjustab teiste võlausaldajate huve, saab ta võlgnikule üleantu eest nõuda hüvitist üksnes pankrotivõlausaldajana. Sel juhul loetakse teise poole

hüvitisenõue tunnustatuks ja rahuldatakse samas järgus käesoleva seaduse § 153 lõike 1 punktis 3 nimetatud nõuetega.

(6) Käesoleva paragrahvi lõigetes 4 ja 5 nimetatud nõude võib esitada kuue kuu jooksul tagasivõitmise korras tehingu teiselt poolt vara väljamõistmise kohtuotsuse jõustumisest, kui aga tehingu teine pool andis tagasivõitmisele kuuluva vara kohtuotsuseta pankrotivarasse, siis vara üleandmise päevast.

§ 120. Pärand

(1) Kui võlgnik saab pärast pankroti väljakuulutamist pärandi või annaku, otsustab selle vastuvõtmise või sellest loobumise haldur. Haldur võib pärandi vastu võtta üksnes inventuuriga. Sama kehtib, kui võlgnik saab pärandi või annaku enne pankroti väljakuulutamist, kuid ei ole pankroti väljakuulutamise ajaks pärandit või annakut vastu võtnud ega sellest loobunud.

(2) Kui haldur loobub pärandi või annaku vastuvõtmisest, on võlgnikul õigus pärand või annak vastu võtta. Võlgnik võib pärandi vastu võtta üksnes inventuuriga. Sellisel juhul ei kuulu pärand või annak pankrotivara hulka.

§ 121. Kaasomandi, õiguse ühisuse ja seltsingu lõpetamine

(1) Kui võlgnik on asja kaasomanik, seltsinglane või kui talle kuulub ühiselt kolmanda isikuga mingi õigus, võib haldur võlgniku esindajana nõuda kaasomandi, seltsingu või ühise õiguse lõpetamist ja vara jagamist. Võlgnikule jagamisel jääv osa kuulub pankrotivarasse.

(2) Kokkulepe, mille kohaselt kaasomandi, seltsingu või ühisuse lõpetamine on välistatud või piiratud või on selleks määratud ülesütlemissähtaeg, ei kehti pankrotimenetluses.

§ 122. Ühisvara jagamine

(1) Kui vara on võlgniku ja tema abikaasa ühisomandis, nõuab haldur ühisvara jagamist ja võlgniku osa ühisomandist. Võlgnikul on õigus koos halduriga protsessis osaleda. Protsessiosalisena on võlgnikul õigus anda üksnes seletusi.

(2) Haldur võib ühisvara jagamise hagi esitada ühe aasta jooksul pankroti väljakuulutamisest arvates.

(3) Kui haldur ei ole esitanud võlgniku osa ühisvarast väljanõudmise hagi käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul, võib võlgnik selle hagi ise esitada ja osaleda asja läbivaatamisel hagejana. Kui võlgnik esitab hagi pankrotimenetluse ajal, peab ta sellest teatama haldurile.

(4) Kui haldur on pankrotivarasse arvanud vara, mis on võlgniku ja tema abikaasa ühisomandis, võib võlgniku abikaasa esitada hagi ühisvara jagamiseks ja oma osa välistamiseks pankrotivarast. Võlgnikul on õigus koos halduriga protsessis osaleda. Protsessiosalisena on võlgnikul õigus anda üksnes seletusi.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud ühisvara jagamise hagi võib esitada kuue kuu jooksul ajast, mil võlgniku abikaasa ühisvara pankrotivarasse arvamise teada sai või teada saada pidi.

§ 123. Vara välistamine pankrotivarast

(1) Pankrotivara hulka ei kuulu esemed, mis kuuluvad kolmandale isikule. Kui kolmandal isikul on nõue talle kuuluva eseme väljaandmiseks, peab haldur eseme tagastama (vara välistamine). Vara välistamist nõudev isik ei ole välistamismõude osas pankrotivõlausaldajaks.

(2) Haldur tagab vara säilimise kuni selle tagastamiseni.

(3) Vara välistamise taotlus tuleb esitada haldurile, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(4) Kui haldur võõrandas käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vara või kui vara ei ole säilinud, on välistamisõigust omaval isikul õigus saada vara eest rahalist hüvitist pankrotivara arvel käesoleva seaduse § 146 lõike 1 punktis 1 sätestatud korras. Kui haldur võõrandas käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vara, ehkki ta teadis või pidi teadma, et vara ei kuulu võlgnikule, või kui see vara ei ole halduri süül säilinud, võib õigustatud isik ühtlasi nõuda tekitatud kahju hüvitamist haldurilt.

(5) Kui võlgnik on müünud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vara enne tema pankroti väljakuulutamist ning välistamisõigust omaval isikul ei ole väljaandmisnõuet vara omandanud isiku vastu, on sellel isikul õigus nõuda:

1) müügihinna tasumise nõude loovutamist temale, kui vara omandaja ei ole seda veel tasunud, või

2) võõrandamisest saadu väljamaksmist pankrotivarast, kui müügihind on tasunud pärast pankroti väljakuulutamist, või

3) osavõttu pankrotimenetlusest võlausaldajana, kui müügihind on tasutud võlgnikule enne pankroti väljakuulutamist.

(6) Vara välistamise või hüvitise nõude aegumistähtaeg on üks aasta pankrotiteate ilmumisest arvates, kui aga nõudeõigus tekkis hiljem, siis üks aasta selle tekkimisest arvates.

7. peatükk

PANKROTIVARA VALITSEMINE

§ 124. Pankrotivara valitsemise mõiste

(1) Viivitamata pärast pankrotimääruse tegemist peab haldur võlgniku vara valduse üle võtma ja asuma pankrotivara valitsema. Haldur on kohustatud nõudma pankrotivarasse tagasi võlgniku vara, mis on kolmanda isiku valduses, kui seadusest ei tulene teisiti.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(2) Pankrotivara valitsemine seisneb pankrotivara säilitamiseks ning pankrotimenetluse läbiviimiseks vajalike toimingute tegemises pankrotivaraga, samuti juriidilisest isikust võlgniku tegevuse juhtimises või füüsilisest isikust ettevõtja majandustegevuse korraldamises.

(3) Juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses on halduril juriidilise isiku juhatuse või seda asendava organi õigused ja kohustused, mis ei ole vastuolus pankrotimenetluse eesmärgiga. Haldur vastutab nagu juhtorgani liige.

§ 125. Pankrotitoimkonna nõusolekut vajavad toimingud

(1) Pankrotimenetluse jaoks erilise tähtsusega tehingu võib haldur teha üksnes pankrotitoimkonna nõusolekul.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud erilise tähtsusega tehinguks on eelkõige laenu võtmine. Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, mille tegevust pärast pankroti väljakuulutamist jätkatakse, loetakse erilise tähtsusega tehinguks ka kõik ettevõtte tavapärase majandustegevuse raamest väljuvad tehingud.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatu rikkumine ei too kaasa tehingu kehtetust.

§ 126. Pankrotivara nimekiri

(1) Pärast pankroti väljakuulutamist koostab haldur võlgniku vara nimekirja, milles märgib vara koosseisu, sealhulgas võlgniku võlad ja nõuded liikide kaupa.

(2) Iga eseme puhul tuleb märkida selle väärtus. Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, tuleb ettevõttesse kuuluvate esemete väärtuse kõrval hinnata ka väärtust, mida ettevõtte või selle osa hinnanguliselt omaks juhul, kui ettevõtte tegevust jätkatakse ja ettevõtte või selle osa võõrandatakse tervikvarana.

(3) Nimekirjas tuleb eraldi märkida vara, mille välistamist pankrotivarast nõuavad või saavad nõuda kolmandad isikud, samuti vara, mis on võlgniku ja tema abikaasa ühisomandis.

(4) Nimekirjas tuleb märkida kõikide teadaolevate võlausaldajate nimed ja nende elu- või asukohad, samuti iga võlausaldaja nõude alus ja suurus. Nimekirjas tuleb eraldi märkida, kas ja millised nõuded on võlgniku varaga tagatud.

(5) Nimekirjas tuleb märkida, millised võimalused on nõuete tasaarvestuseks.

(6) Haldur esitab pankrotivara nimekirja võlausaldajate esimesele üldkoosolekule, kohtule ja pankrotitoimkonnale, samuti tutvustab seda igale võlausaldajale, kes seda nõuab. Haldur tutvustab nimekirja võlgnikule.

§ 127. Halduri ettekanne võlausaldajate esimesel üldkoosolekul

(1) Haldur teeb võlausaldajate esimesel üldkoosolekul ettekande võlgniku majandusliku olukorra ja maksejõuetuse põhjuste kohta.

(2) Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, peab haldur lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatule ettekandes selgitama, kas on võimalik võlgniku ettevõtte tervendamine ja millised on võimalused kompromissi tegemiseks. Haldur peab samuti selgitama, millised on väljavaated võlausaldajate nõuete rahuldamiseks ettevõtte tervendamise, kompromissi ja pankrotivara müügi korral. Haldur peab andma hinnangu massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude suuruse kohta pankrotivara kohese müügi korral.

§ 128. Võlgniku raamatupidamise korraldamine

(1) Kui võlgnik on raamatupidamiskohustuslane, vastutab haldur võlgniku raamatupidamise korraldamise eest.

(2) Pankroti väljakuulutamise algab uus majandusaasta. Lõppenud majandusaasta aruande registripidajale esitamise tähtaeg hakkab kulgema pankroti väljakuulutamisest arvates.

(3) Kui võlgniku raamatupidamise aastaaruande ja tegevusaruande kontrollimiseks on ette nähtud audiitorkontroll, kuid pankroti väljakuulutamise hetkeks ei ole pankroti väljakuulutamise lõppenud majandusaasta audiitorit määratud, määrab audiitori halduri ettepanekul kohus. Audiitorkontrolli kulud loetakse massikohustuseks.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud majandusaasta aruande kontrollimiseks võib halduri ettepanekul määrata audiitori kohus.

§ 129. Ettevõtte tervendamise ja tegevuse lõpetamise otsustamine

(1) Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, koostab haldur ettevõtte tegevuse jätkamise kava (tervendamiskava) või teeb ettepaneku ettevõtte tegevus lõpetada.

(2) Ettevõtte tervendamine seisneb abinõude rakendamises, mis võimaldavad võlausaldajate nõuete rahuldamise võlgniku majandustegevuse jätkamise kaudu. Tervendamiskavas tuleb näidata, kas on otstarbekas teha kompromissi. Tervendamist võib haldur alustada kohe pärast pankroti väljakuulutamist.

(3) Haldur esitab tervendamiskava kinnitamiseks või ettepaneku ettevõtte tegevuse lõpetamiseks võlausaldajate esimesele üldkoosolekule.

(4) Üldkoosolek kas kinnitab halduri esitatud tervendamiskava või otsustab, et ettevõtte tegevus lõpetatakse. Üldkoosolek võib teha haldurile ettepaneku uue tervendamiskava esitamiseks või ettevõtte tegevuse lõpetamise ettepaneku asemel tervendamiskava esitamiseks.

(5) Kui võlausaldajate üldkoosolek leiab, et vaatamata tervendamiskavale ei ole tervendamine õnnestunud, võib üldkoosolek otsustada, et ettevõtte tegevus lõpetatakse.

(6) Haldur esitab ettevõtte tegevuse lõpetamise otsuse viivitamata kohtule kinnitamiseks. Otsuse kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul otsuse kohtule esitamisest arvates, tehes selle kohta määruse. Kohus ei kinnita ettevõtte tegevuse lõpetamise otsust, kui ei ole järgitud võlausaldajate üldkoosoleku korraldamise või otsuse vastuvõtmise korda.

(7) Kui võlausaldajate üldkoosolek otsustab koos ettevõtte tegevuse lõpetamisega ka juriidilisest isikust võlgniku lõpetada, esitab haldur üldkoosoleku otsuse kohtule kinnitamiseks käesoleva seaduse § 130 lõikes 2 sätestatud korras.

(8) Kui pankrotimenetluses on otstarbekas ettevõtte müük tervikvarana, võib üldkoosolek halduri ettepanekul otsustada, et ettevõtte tegevust jätkatakse kuni selle müümiseni.

§ 130. Juriidilise isiku lõpetamine ja likvideerimine

(1) Kui võlausaldajate üldkoosolek otsustab juriidilisest isikust võlgniku ettevõtte tegevuse lõpetada, otsustab ta ka juriidilise isiku lõpetamise.

(2) Haldur esitab juriidilise isiku lõpetamise otsuse viivitamata kohtule kinnitamiseks. Otsuse kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul otsuse kohtule esitamisest arvates, tehes selle kohta määruse. Kohus ei kinnita juriidilise isiku lõpetamise otsust, kui ei ole järgitud võlausaldajate üldkoosoleku korraldamise või otsuse vastuvõtmise korda. Üldkoosoleku otsuse kinnitamise korral loetakse juriidiline isik lõpetatuks lõpetamisotsuse vastuvõtmisest alates.

(3) Kui juriidiline isik pankrotimenetluses lõpetatakse, siis likvideerib juriidilise isiku haldur. Haldur alustab või jätkab enne pankroti algatamist alustatud likvideerimist pärast kohtumääruse tegemist, millega kinnitati ettevõtte tegevuse ja juriidilise isiku lõpetamise otsus. Likvideerimine tuleb läbi viia pankrotimenetluse lõpuks.

(4) Kui pankrotimenetlus lõpetatakse raugemise tõttu käesoleva seaduse § 29 lõikes 1 nimetatud alusel, likvideerib ajutine haldur juriidilisest isikust võlgniku kahe kuu jooksul pankrotimenetluse lõpetamise määruse jõustumisest arvates.

(5) Juriidilise isiku likvideerimisel näeb pankrotihaldur ette vahendid isiku tegevuse tulemusena loodud või saadud dokumentide säilitamiseks ja vastutab nende säilitamise eest kuni üleandmiseni säilitamisteenust osutavale isikule või arhiivile.

(6) Juriidilist isikut ei likvideerita, vaatamata juriidilise isiku lõpetamise otsusele, kui:

1) pankrotimenetlus lõpetatakse kompromissi tõttu;

2) pankrotimenetlus lõpetatakse käesoleva seaduse §-des 159 ja 160 sätestatud alustel;

3) võlgnikule jääb pärast pankrotivarast kõigi nõuete rahuldamist piisavalt vara juriidilise isiku tegevuse jätkamiseks.

(7) Juriidilise isiku lõpetamata jätmise käesoleva paragrahvi lõike 6 punktides 1 ja 3 sätestatud alustel otsustab kohus halduri ettepanekul ja punktis 2 sätestatud alusel võlgniku ettepanekul, tehes selle kohta määruse.

§ 131. Ettevõtte tegevuse lõpetamine enne esimest üldkoosolekut

(1) Kui võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamine võlausaldajate esimese üldkoosolekuni on võlausaldajatele ilmselt kahjulik, eelkõige, kui see toob kaasa pankrotivara olulise vähenemise, võib haldur võlgniku ettevõtte tegevuse kohtu nõusolekul lõpetada ka enne võlausaldajate esimest üldkoosolekut. Haldur esitab ettevõtte tegevuse lõpetamise taotluse kohtule. Kohus lahendab taotluse määrusega.

(2) Ettevõtte tegevuse lõpetamise üle otsustamisel tuleb hinnata eelkõige tervendamisvõimalusi ning ettevõtte väärtuse võimalikku vähenemist seoses ettevõtte tegevuse kohese lõpetamisega.

(3) Enne ettevõtte tegevuse lõpetamise taotluse esitamist peab haldur ettevõtte tegevuse lõpetamise kavatsusest teavitama võlgnikku ja kuulama ära tema arvamuse, kui see on viivitusega võimalik.

(4) Võlausaldajate üldkoosolek võib otsustada ettevõtte tegevuse jätkamise ka juhul, kui kohus on halduri taotluse ettevõtte tegevuse lõpetamiseks rahuldanud.

§ 132. Halduri ettekanne pankrotivara kohta

(1) Haldur esitab kohtule ja pankrotitoimkonnale ettekande, milles märgitakse:

- 1) maksejõuetuse põhjus ja selle tekkimise aeg;
- 2) andmed vara tagasivõitmise võimaluste kohta;
- 3) arvamus pankrotiga seotud kuriteo tunnuste olemasolu ja andmed kuriteost teatamise kohta;
- 4) muud pankrotimenetluses tähtsust omavad asjaolud.

(2) Kui võlgnik on raamatupidamiskohustuslane, lisab haldur ettekandele võlgniku tehtud viimase raamatupidamise aastaaruande.

(3) Haldur esitab ettekande pärast käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolude väljaselgitamist, kuid mitte hiljem kui kolm kuud pärast pankroti väljakuulutamist. Mõjuvatel põhjustel võib kohus ettekande esitamise tähtaega pikendada.

(4) Haldur esitab ettekande tutvumiseks igale võlausaldajale, kes seda nõuab.

8. peatükk PANKROTIVARA MÜÜK

§ 133. Vara müügi üldpõhimõtted

(1) Haldur võib alustada pankrotivara müüki pärast võlausaldajate esimest üldkoosolekut, kui võlausaldajad ei ole sellel koosolekul otsustanud teisiti.

(2) Kui võlgnik on pankrotimääruse peale edasi kaevanud, ei tohi võlgniku nõusolekuta enne apellatsioonkaebuse läbivaatamist vara müüa.
[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud piiranguid ei kohaldata kiiresti rikneva või sellise vara müügil, mille väärtus kiiresti langeb või mille hoidmine või säilitamine on ülemäära kulukas.

(4) Kui võlgniku ettevõtte tegevust jätkatakse, ei või vara müüa, kui see takistab ettevõtte tegevuse jätkamist.

§ 134. Vara müük kompromissettepaneku korral

(1) Kompromissettepaneku tegemise korral ei või vara müüa enne kompromissi tegemist, kui võlausaldajate üldkoosolek ei ole otsustanud, et vara võib müüa, vaatamata kompromissettepanekule.

(2) Hoolimata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatust, võib vara müüa, kui vara müük vastab kompromissettepanekule, samuti käesoleva seaduse § 133 lõikes 3 nimetatud vara puhul.

§ 135. Vara müügi kord

(1) Haldur müüb pankrotivara täitemenetluse seadustikus sätestatud korras, arvestades käesolevas seaduses ettenähtud erisusi.

(2) Halduri nõusolekul võib füüsilisest isikust võlgnik pankrotivara hulka kuuluva vallasasja või õiguse ise müüa. Vara müünud võlgnik esitab haldurile aruande müügist saadu kohta.

(3) Vara müügi järjekorra määrab haldur.

§ 136. Vara müük enampakkumisel

(1) Pankrotivara müüakse täitemenetluse seadustikus sätestatud korras, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.

(2) Vara alghind enampakkumisel määratakse, lähtudes pankrotivara nimekirjas märgitud vara väärtusest. Alghinna määrab haldur, kooskõlastades selle pankrotitoimkonnaga.

(3) Kordusenampakkumisel võib haldur vara alghinda kuni 50 protsenti vähendada. Suuremas ulatuses võib alghinda vähendada üksnes pankrotitoimkonna nõusolekul.

(4) Enampakkumise kohta koostab haldur akti. Akti vormi kehtestab justiitsminister.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 137. Vara müük enampakkumiseta suuremat kasu andval viisil

(1) Võlausaldajate üldkoosolek võib teha haldurile ettekirjutuse müüa vara enampakkumiseta, kui vara müük sel viisil annab suuremat kasu.

(2) Kui üldkoosolek ei ole haldurile teinud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettekirjutust, kuid haldur leiab, et vara müük enampakkumiseta annab suuremat kasu, võib pankrotivara enampakkumiseta suuremat kasu andval viisil müüa pankrotitoimkonna nõusolekul.

§ 138. Vallaspandiga koormatud eseme müügi erisused

(1) Halduri nõusolekul võib pandipidaja vallaspandi eseme ise müüa. Vara müünud pandipidaja esitab haldurile aruande müügist saadu kohta.

(2) Kui haldur kavatseb vallaspandi eseme müüa muul viisil kui enampakkumisel, peab ta müügi kavatsusest ja viisist pandipidajale teatama. Kui pandipidaja seejärel ei teata haldurile seitsme päeva jooksul, et tal on võimalus pandieseme müügiks suuremat kasu andval viisil, võib haldur pandieseme müüa kavatsatud viisil.

(3) Kui pandipidaja on haldurile käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud võimalusest teatanud, kuid pandieseme müügi lepingut ei sõlmitud ja müügihinda ei tasutud kolme päeva jooksul võimalusest teatamisest, võib haldur pandieseme müüa kavatsatud viisil.

(4) Vallaspandi eseme müügi korral pandiõigus lõpeb.

(5) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud ei kohaldata juhul, kui müüakse tervikvarana kommertspandiga koormatud ettevõtte või selle organisatsiooniliselt iseseisev osa.

§ 139. Hüpoteebiga koormatud kinnisasja müük

(1) Pärast pankroti väljakuulutamist ei pea kohus hüpoteebiga koormatud kinnisasja müüki eraldi otsustama.

(2) Kui haldur müüb pankrotivarasse kuuluva kinnisasja enampakkumisel, jäävad kinnisasja koormavatest asjaõigustest kehtima üksnes asjaõigused, mis asuvad järjekoha poolest eespool sellest esimesena kinnistusraamatusse kantud asjaõigusest, millest tulenevalt saaks nõuda kinnisasja sundmüüki. Ülejäänud kinnisasja koormavad kinnistusraamatusse kantud asjaõigused loetakse lõppenuks.

(3) Kinnistusraamatusse kantud asjaõigused, mis asuvad samal järjekohal selle esimesena kinnistusraamatusse kantud asjaõigusega, millest tulenevalt saaks nõuda kinnisasja sundmüüki, jäävad kehtima üksnes juhul, kui nendest tulenevalt ei saa nõuda kinnisasja sundmüüki.

(4) Kinnisasja koormavad asjaõigused, mis loetakse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2 lõppenuks, kustutatakse kinnistusraamatust halduri avalduse alusel. Avaldusele lisatakse enampakkumise akt. Kustutamiseks ei ole vaja puudutatud isiku nõusolekut.

(5) Kui kinnisasja ei müüda enampakkumisel, on kinnisasja koormavate asjaõiguste kustutamiseks vajalik asjaõiguse omaja nõusolek. Kui hüpoteehipidaja või reaalkoormatise omaja ei anna nõusolekut, siis kaotab ta õiguse nõuda nõude rahuldamist pankrotimenetluses hüpoteegi või reaalkoormatise tagatud osas. Hüpoteebiga tagatud või reaalkoormatise tuleneva nõude saab sellisel juhul kinnisasja omandanud isiku suhtes maksta panna suuruseni, milles nõue pankrotimenetluses tunnustati.

§ 140. Pandiga koormatud eseme müümise tähtaeg

Kui pankrotivarasse kuuluv ese on koormatud pandiõiguse või muu asjaõigusega, mis annab võlausaldajale õiguse nõuda koormatud eseme sundmüüki, peab haldur koormatud eseme müüma kolme kuu jooksul, koormatud kinnisaja aga nelja kuu jooksul, arvates ajast, mil haldur võis alustada pankrotivara müüki.

§ 141. Ettevõtte müük

(1) Ettevõtte või selle organisatsiooniliselt iseseisva osa võib haldur müüa üksnes pankrotitoimkonna nõusolekul.

(2) Ettevõtte või selle organisatsiooniliselt iseseisva osa võib müüa üksnes võlausaldajate üldkoosoleku nõusolekul, kui omandaja või isik, kes omab omandajaks olevas juriidilises isikus otseselt või kaudselt rohkem kui 1/5 suurust osalust, on:

- 1) võlgniku lähikondne;
- 2) võlausaldaja, kelle nõuded moodustavad hinnanguliselt rohkem kui 1/5 pankrotimenetluses esitatud nõuete kogusummast.

§ 142. Tehingute kehtivus

Käesoleva seaduse §-s 141 sätestatu rikkumine ei too kaasa vastava tehingu kehtetust.

9. peatükk VÄLJAMAKSED PANKROTIVARAST

§ 143. Jaotusettepanek

(1) Pärast viimast nõuete kaitsmise koosolekut koostab haldur jaotusettepaneku, milles märgitakse:

- 1) tunnustatud nõuded, nende rahuldamisjärgud ja jaotised;
- 2) kui jaotusettepanek esitatakse käesoleva seaduse § 144 lõikes 1 sätestatud korras, siis andmed nõuete kohta, mille tunnustamise üle on vaidlus kohtus, märkides ära arvestuslikud jaotised, lähtudes iga võlausaldaja poolt hagiavalduses märgitud nõude suurusest ning rahuldamisjärgust;
- 3) andmed käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete kohta ja krediidiasutuses raha hoiustamise kohta;
- 4) andmed iga pandieseme müügist saadu kohta;
- 5) andmed pankrotivarasse laekunud ja jaotamisele kuuluva pankrotivara kohta;
- 6) andmed müümata pankrotivara ja võlgnikul teistelt isikutelt saada oleva vara kohta.

(2) Haldur esitab jaotusettepaneku kohtule ja pankrotitoimkonnale 40 päeva jooksul viimase nõuete kaitsmise koosoleku toimumisest arvates. Halduri taotlusel võib kohus jaotusettepaneku esitamise tähtaega pikendada.

(3) Kui vaidlused nõuete või nende rahuldamisjärkude üle on läbivaatamisel kohtus, esitab haldur jaotusettepaneku viivitusega pärast nõuete või nende rahuldamisjärkude üle toimunud vaidluste lahendamist.

(4) Kui pankrotimenetluses on tunnustatud pandiga tagatud nõuet, ei koosta haldur jaotusettepanekut enne, kui pandi ese on müüdud.

(5) Haldur avaldab väljaandes Ametlikud Teadaanded teate, milles on andmed, kus ja millal võib jaotusettepanekuga tutvuda, samuti, et vastuväite võib esitada kohtule 10 päeva jooksul teate avaldamisest arvates.

§ 144. Esialgne jaotusettepanek

(1) Kui pankrotivara müügist on laekunud raha käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete ning võlausaldajatele jaotiste alusel väljamaksete tegemiseks, võib haldur pankrotitoimkonna nõusolekul esitada kohtule ja pankrotitoimkonnale jaotusettepaneku enne kõigi nõuete ja nende rahuldamisjärkude üle peetavate vaidluste lõppu (esialgne jaotusettepanek).

(2) Kui nõuete või nende rahuldamisjärkude üle peetavate vaidluste lõppedes kujunevad jaotised viimasest kohtu poolt kinnitatud esialgsesest jaotusettepanekust erinevalt, on haldur kohustatud enne võlausaldajatele uute väljamaksete tegemist esitama kohtule ja pankrotitoimkonnale uue jaotusettepaneku.

(3) Esialgsele jaotusettepanekule kohaldatakse vastavalt käesoleva seaduse § 143 lõigetes 1 ja 5 ja §-s 145 sätestatut.

§ 145. Jaotusettepaneku kinnitamine

(1) Jaotusettepaneku kinnitamise otsustab kohus 10 päeva jooksul pärast vastuväidete esitamise tähtaja möödumist, tehes selle kohta määruse.

(2) Kohus jätab jaotusettepaneku kinnitamata ja tagastab selle haldurile määrusega, kui ettepanekust ilmneb, et pankrotimenetluses on rikutud võlgniku või võlausaldajate õigusi.

(3) Haldur esitab uue jaotusettepaneku 10 päeva jooksul kohtumääruse tegemisest arvates.

(4) Määruse peale, millega kohus on jaotusettepaneku kinnitanud, võib võlausaldaja või võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 146. Pankrotimenetlusega seotud väljamaksed

(1) Enne jaotise alusel raha väljamaksmist tehakse pankrotivarast pankrotimenetlusega seotud väljamaksed järgmises järjekorras:

- 1) vara välistamise ja tagasivõitmise tagajärgedest tulenevad nõuded;
- 2) võlgnikule ja tema ülalpeetavatele makstav elatis;
- 3) massikohustused;
- 4) pankrotimenetluse kulud.

(2) Kui jaotamisele kuuluvast varast ei jätku kõigi samas järjekorras rahuldamisele kuuluvate nõuete rahuldamiseks, tehakse väljamaksed võrdeliselt vastavate nõuete suurusega.

§ 147. Elatise maksmine

(1) Kui füüsilisest isikust võlgnik jääb pankroti tõttu ilma elatusvahenditest, määrab kohus võlgniku avalduse alusel temale ja tema ülalpeetavatele pankrotivarast hädavajaliku elatise kuni kaheks kuuks. Kaalukatel põhjustel võib kohus nimetatud tähtaega pikendada.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud avalduse võib esitada ka isik, keda võlgnik seaduse kohaselt on kohustatud ülal pidama.

§ 148. Massikohustused

(1) Massikohustused on:

- 1) pankrotimenetluse ajal halduri poolt oma ülesannete täitmisel tehtud tehingutest ja muudest toimingutest tekkinud kohustused;
- 2) võlgniku poolt täitmata lepingutest tulenevad kohustused, kui haldur on jätkanud kohustuse täitmist või teatanud, et kavatses nõuda lepingu täitmist;
- 3) võlgniku majandustegevuse jätkamisega seotud maksud;
- 4) juriidilisest isikust võlgniku poolt pankrotimenetluse ajal õigusvastaselt tekitatud kahju hüvitamise kohustused;
- 5) muu kohustus, mida käesolev seadus loeb massikohustuseks.

(2) Kui pankrotivarast ei jätku massikohustuse täitmiseks, on haldur kohustatud hüvitama võlausaldajale tekitatud kahju, kui ta nägi tehingu tegemisel või täitmise jätkamisel ette või pidi ette nägema, et pankrotivarast ei jätku massikohustuse täitmiseks, ja ei teatanud sellest massikohustuse võlausaldajale.

§ 149. Massikohustuste täitmine

(1) Massikohustuse täitmist võib võlgnikult pankrotimenetluse kestel nõuda üldkorras. Massikohustuse täitmiseks võib läbi viia täitemenetluse pankrotivara suhtes.

(2) Kui massikohustus on tekkinud käesoleva seaduse § 148 lõike 1 punktis 2 nimetatud alusel, on massikohustuse täitmiseks täitemenetluse läbiviimine keelatud kuue kuu jooksul pankroti väljakuulutamisest arvates.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud keeld ei kehti:

- 1) lepingust tuleneva nõude suhtes, kui haldur nõudis lepingu täitmist vastavalt käesoleva seaduse § 46 lõikes 1 sätestatule;
- 2) kestuslepingust tuleneva nõude suhtes, mis on tekkinud pärast seda, kui haldur võis lepingu esmakordselt üles öelda;
- 3) kestuslepingust tuleneva nõude suhtes, kui haldur on pankrotivara valitsemisel vastu võtnud lepingu teise poole lepingust tuleneva kohustuse kas või osalise täitmise.

§ 150. Pankrotimenetluse kulud

(1) Pankrotimenetluse kulud on:

- 1) kohtukulud;
- 2) ajutise halduri tasu;

- 3) halduri tasu;
- 4) pankrotitoimkonna liikmete tasu;
- 5) ajutise halduri ja halduri tehtud vajalikud kulutused oma ülesannete täitmiseks.

(2) Kui pankrotiavaldus rahuldatakse, samuti kui pankrotimenetlus lõpetatakse kompromissiga, tasutakse pankrotimenetluse kulud pankrotivarast.

(3) Kui kohus jätab võlausaldaja pankrotiavalduse rahuldamata või läbi vaatamata, samuti kui pankrotimenetlus lõpetatakse seetõttu, et võlausaldaja oma pankrotiavaldusest loobub, hüvitab pankrotimenetluse kulud võlausaldaja.

(4) Pankrotimenetluse raugemise korral otsustab kohus pankrotimenetluse kulude jagamise asjaolude kohaselt.

(5) Pankrotimenetluse kulude kohta tehtud määruse peale võib esitada määruskaebuse.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 151. Hoiustamise kohustus

(1) Nõuete rahuldamisel vastavalt esialgsele jaotusettepanekule hoiustab haldur käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete tegemiseks vajaliku ning vaidlustatud nõuetele vastavate arvestuslike jaotiste alusel väljamaksmisele kuuluva raha Eesti krediidiastutuses või välisriigi krediidiastutuse filiaalis Eestis.

(2) Haldur ei ole kohustatud hoiustama vaidlustatud nõuetele vastavate arvestuslike jaotiste alusel väljamaksmisele kuuluvat raha, kui enne nõuete ja nõuet tagavate pandiõiguste üle peetavate vaidluste lõppu tehakse jaotiste alusel väljamakseid üksnes vaidlustatud nõude järgule eelnevate järkude nõuete rahuldamiseks, kui neid nõudeid ei ole vaidlustatud.

§ 152. Tingimuslike nõuete rahuldamine

(1) Jaotusettepanekus arvestatakse edasilükkava tingimusega nõuet täies ulatuses ja nõudele vastav summa hoiustatakse. Kui edasilükkav tingimus ei ole saanud kolme aasta jooksul pankrotimenetluse lõppemisest arvates, siis loetakse, et tingimus ei ole saanud.

(2) Kui jaotusettepaneku tegemise ajal on tingimuse saabumine nii ebatõenäoline, et nõudel ei ole varalist väärtust, ei võeta edasilükkava või äramuutva tingimusega nõuet jaotusettepanekus arvesse.

§ 153. Nõuete rahuldamisjärgud

(1) Pärast käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete tegemist rahuldatakse võlausaldajate nõuded järgmistes järkudes:

- 1) pandiga tagatud tähtaegselt esitatud tunnustatud nõuded käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud ulatuses;
- 2) muud tähtaegselt esitatud tunnustatud nõuded;
- 3) tähtaegselt esitamata, kuid tunnustatud nõuded.

(2) Pandiga tagatud nõue rahuldatakse esimeses järgus pandieseme müügist saadud raha ulatuses, millest on maha arvatud käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksed võrdeliselt pandieseme müügist saadud rahasumma suhtele pankrotivara müügist laekunud raha kogusummasse, ent mitte enam kui 15/100 ulatuses pandieseme müügist saadud rahasummast.

(3) Kui pandiese on koormatud mitme pandiõigusega, rahuldatakse nõuded pandieseme müügist saadud raha arvel vastavalt pandiõiguste järjekohtadele.

(4) Ulatuses, milles pandiga tagatud nõue on jäänud rahuldamata pandieseme müügist saadud raha arvel, rahuldatakse see koos käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud nõuetega.

(5) Järgmise järgu nõuded rahuldatakse pärast eelmise järgu nõuete täielikku rahuldamist.

(6) Kui varast ei piisa kõigi ühe järgu nõuete rahuldamiseks, rahuldatakse sama järgu nõuded võrdeliselt nõuete suurusega.

§ 154. Jaotis

(1) Jaotis on suhtarv, mis näitab, kui suurele osale pankrotivara müügist laekunud rahast on võlausaldajal õigus vastavas rahuldamisjärgus tunnustatud nõude alusel. Kui haldur on esitanud esialgse jaotusettepaneku, näitab vaidlustatud nõude osas märgitud jaotis võimalikku osa pankrotivara müügist laekunud rahast, millele võlausaldajal on õigus juhul, kui kohus tunnustab tema nõuet täies ulatuses.

(2) Haldur alustab jaotiste alusel raha väljamaksmist pärast jaotusettepaneku kinnitamist vastavalt raha laekumisele. Raha väljamaksmine toimub pankrotitoimkonna nõusolekul, arvestades käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamakseid.

§ 155. Õiguse kaotamine jaotisele

- (1) Võlausaldaja vastuvõtuviivituse korral hoiustatakse talle jaotise alusel kuuluv rahasumma.
- (2) Kui võlausaldaja ei ole kahe aasta jooksul raha hoiustamisest arvates seda vastu võtnud, kaotab ta õiguse talle jaotise alusel kuuluvale rahale. Sellisel juhul jaotatakse hoiustatud raha ülejäänud võlausaldajate vahel vastavalt käesoleva seaduse §-s 166 sätestatule.

§ 156. Võlgnikule tagastatav vara

- (1) Pärast pankrotivarast väljamaksete tegemist ja võlausaldajate nõuete täielikku rahuldamist järelejäänud vara tagastatakse võlgnikule.
- (2) Kui juriidilisest isikust võlgnik on lõpetatud, kuid pärast pankrotivarast väljamaksete tegemist ja võlausaldajate nõuete täielikku rahuldamist on järele jäänud vara, makstakse see välja isikutele, kellele kuuluks õigus juriidilise isiku varale juriidilise isiku lõpetamise korral pankrotimenetlusest.

10. peatükk PANKROTIMENETLUSE LÕPPEMINE

§ 157. Pankrotimenetluse lõppemise alused

Pankrotimenetlus lõpeb:

- 1) pankrotiavalduse rahuldamata jätmisega (§ 27 lõige 5);
- 2) pankrotimenetluse raugemisega (§ 29 lõige 1 ja § 158);
- 3) pankroti aluse äralangemisega (§ 159);
- 4) võlausaldajate nõusolekul (§ 160);
- 5) lõpparuande kinnitamisega (§ 163);
- 6) kompromissi kinnitamisega (§ 183);
- 7) muul seadusest tuleneval alusel.

§ 158. Pankrotimenetluse raugemine pärast pankroti väljakuulutamist

- (1) Kui pankrotivarast ei jätku massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude katteks vajalike väljamaksete tegemiseks, peab haldur sellest kohtule viivitamatult teatama.
- (2) Pärast käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teadet teeb haldur pankrotivarast väljamaksed vastavalt käesoleva seaduse §-s 146 sätestatule. Haldur on kohustatud müümata pankrotivara müüma, välja arvatud juhul, kui vara müük ei ole võimalik olulise viivituse ja toob endaga kaasa ebamõistlikke kulusi. Massivõlausaldajatel ei ole käesoleva seaduse §-s 149 nimetatud õigusi.
- (3) Pärast käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud toimingute tegemist esitab haldur kohtule aruande, mis peab sisaldama käesoleva seaduse § 162 lõigetes 2 ja 3 nimetatud andmeid.
- (4) Pärast haldurilt aruande saamist lõpetab kohus halduri ettepanekul pankrotimenetluse raugemise tõttu, kui kohus tuvastab, et pankrotivarast ei jätku massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude katteks vajalike väljamaksete tegemiseks. Kui menetluse lõpetamise ajaks on nõuete kaitsmine toimunud, märgib kohus määruses, millises osas on iga võlausaldaja nõue tunnustatud ja millistele nõuetele esitas võlgnik vastuväite.
- (5) Kohus ei lõpeta pankrotimenetlust raugemise tõttu enne käesoleva seaduse §-s 86 sätestatud vande andmist, kui kohus on kohustanud võlgnikku vannet andma ja vande võtmine on võimalik.
- (6) Kohus ei lõpeta menetlust käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel, kui võlausaldaja või kolmas isik maksab massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude katteks kohtu deposiiti kohtu poolt määratud summa.

§ 159. Pankrotimenetluse lõpetamine pankroti aluse äralangemise tõttu

- (1) Kohus lõpetab pankrotimenetluse võlgniku avalduse alusel, kui võlgnik tõendab, et ta ei ole maksejõuetu või et teda ei ähvarda maksejõuetus, kui pankrotimenetlus kuulutati välja seetõttu, et võlgniku maksejõuetuse tekkimine tulevikus oli tõenäoline.
- (2) Kui enne pankrotimenetluse lõpetamist vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 oli kohus kinnitanud üldkoosoleku otsuse juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise kohta, märgib kohus pankrotimenetluse lõpetamise määruses, et juriidilist isikut ei lõpetata.

§ 160. Pankrotimenetluse lõpetamine võlausaldajate nõusolekul

(1) Kohus lõpetab pankrotimenetluse võlgniku avalduse alusel, kui menetluse lõpetamisega on nõustunud kõik tähtaegselt nõuded esitanud võlausaldajad.

(2) Kui menetluse lõpetamisega ei ole nõustunud võlausaldaja, kelle nõude on haldur või võlgnik vaidlustanud või kelle nõue on pandiga tagatud, siis otsustab kohus, kas menetluse lõpetamine selle võlausaldaja nõusolekuta või talle tagatist andmata on võimalik.

§ 161. Lõpetamismenetlus erijuhtudel

(1) Teade pankrotimenetluse lõpetamise avalduse esitamisest käesoleva seaduse §-des 159 ja 160 sätestatud alustel avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teates märgitakse, kus ja millal saab tutvuda avalduse aluseks olevate dokumentide ja võlausaldajate nõusolekutega, samuti selgitus, et avaldusele võib esitada vastuväite vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2.

(2) Vastuväite pankrotimenetluse lõpetamise avaldusele võivad võlausaldajad esitada kohtule 10 päeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teate avaldamisest arvates.

(3) Menetlust ei või lõpetada enne, kui haldur on teinud käesoleva seaduse §-s 146 nimetatud väljamaksed ja esitanud kohtule aruande, mis peab sisaldama käesoleva seaduse § 162 lõikes 2 nimetatud andmeid.

(4) Kohus lõpetab menetluse pärast käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja möödumist ja lõikes 3 nimetatud väljamaksete tegemist, tehes selle kohta määruse. Enne lõpetamise otsustamist kuulab kohus ära võlgniku, pankrotihalduri ja pankrotitoimkonna arvamuse. Vastuväite esitamise korral kuulab kohus ära ka vastuväite esitanud võlausaldaja arvamuse.

§ 162. Lõpparuande esitamine

(1) Haldur esitab pankrotitoimkonnale ja kohtule lõpparuande, kui:

- 1) võlausaldajate nõuded on täielikult rahuldatud;
- 2) pankrotivara on müüdud ja jaotiste alusel raha välja makstud;
- 3) ei osutunud võimalikuks pankrotivara täielikult müüa ja pankrotitoimkond on andnud nõusoleku lõpparuande esitamiseks.

(2) Lõpparuandes märgitakse:

- 1) andmed pankrotivara ja selle müügist saadud raha kohta;
- 2) andmed käesoleva seaduse §-s 146 nimetatud väljamaksete kohta;
- 3) andmed jaotiste alusel väljamakstud raha kohta nõuete rahuldamisjärkude kaupa;
- 4) andmed iga pandieseme müügist saadu kohta;
- 5) andmed müümata pankrotivara ja võlgnikul teistelt isikutelt saadaoleva vara kohta;
- 6) andmed halduri tegevuse kohta pankrotivara valitsemisel;
- 7) iga võlausaldaja tunnustatud nõude osa, mille ulatuses võlausaldaja ei ole raha saanud;
- 8) andmed pankrotimenetluses esitatud hagide läbivaatamise kohta, samuti hagide kohta, mida haldur kavatseb veel esitada;
- 9) kohtukulud ning ajutise halduri ja halduri tehtud vajalikud kulutused;
- 10) muud pankrotimenetluses tähtsust omavad asjaolud.

(3) Haldur peab lõpparuandes märkima, kas maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, raske juhtimisviga või muu asjaolu, samuti, kas haldur on esitanud avalduse kriminaalmenetluse alustamiseks.

(4) Kui juriidilisest isikust võlgnik likvideeritakse, lisatakse lõpparuandele lõppbilanss. Haldur edastab võlgniku elu- või asukohajärgsele kohtu registriosakonnale viivitamatult kohtu kinnitatud lõpparuande ja koos sellega esitatud lõppbilansi.

§ 163. Pankrotimenetluse lõpetamine lõpparuande kinnitamisega

(1) Haldur avaldab väljaandes Ametlikud Teadaanded teate, milles on andmed, kus ja millal võib lõpparuandega tutvuda, samuti selgitus, et lõpparuandele võib esitada vastuväite vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2.

(2) Vastuväite lõpparuandele võivad võlausaldajad esitada kohtule 10 päeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teate avaldamisest.

(3) Kümne päeva jooksul pärast vastuväidete esitamise tähtaja möödumist otsustab kohus lõpparuande kinnitamise ja pankrotimenetluse lõpetamise, tehes selle kohta määruse. Kohus võib vastuväidete ärakuulamiseks pidada istungi.

(4) Pankrotimenetluse lõpetamise määruuses märgib kohus, millises ulatuses on igal võlausaldajal tunnustatud nõude osa eest jäänud raha saamata, samuti, millistele nõuetele esitas võlgnik vastuväite.

(5) Pankrotimenetluse lõpetamise määruuses märgib kohus, kas võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, juhtimisviga või muu asjaolu. Kui võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuseks

on kuriteo tunnustega tegu, teatab kohus sellest prokurörile või politseile kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks. Kui võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on raske juhtimisviga, on haldur kohustatud esitama kahju hüvitamise nõude raskes juhtimisveas süüdi oleva isiku vastu, kui seda nõuet ei ole juba esitatud.

(6) Kohus jätab lõpparuande kinnitamata ja tagastab selle määrusega haldurile pankrotimenetluse jätkamiseks, kui lõpparuandest ilmneb, et pankrotimenetluses on rikutud võlgniku või võlausaldajate õigusi.

(7) Teade pankrotimenetluse lõpetamise kohta avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded.

§ 164. Määruskaebuse esitamine

(1) Määruse peale, millega kohus pankrotimenetluse lõpetab, võib võlgnik esitada määruskaebuse.

(2) Võlausaldaja võib pankrotimenetluse lõpetamise määruse peale määruskaebuse esitada, kui ta menetluse lõpetamise avalduse vastu esitas vastavalt käesoleva seaduse § 161 lõikele 2 või § 163 lõikele 2 vastuväite.

(3) Ringkonnakohtu määruse peale käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 165. Pankrotimenetluse tähtaeg ja halduri vabastamine

(1) Kui pankrotimenetlust ei ole lõpetatud kahe aasta jooksul pärast pankroti väljakuulutamist, esitab haldur pankrotitoimkonnale ja kohtule ettekande, milles märgib:

- 1) põhjused, miks pankrotimenetlust ei ole lõpule viidud;
- 2) andmed müüdüd ja müümata pankrotivara kohta;
- 3) andmed pankrotivara valitsemise kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettekande esitab haldur iga järgneva kuue kuu järel kuni pankrotimenetluse lõpetamiseni.

(3) Pankrotimenetluse lõpetamisel vabastab kohus halduri, kui seadusest ei tulene teisiti.

(4) Kui pankrotimenetluse lõpetamise ajaks ei ole pankrotivara täielikult müüdüd või kui pankrotivarasse on veel raha laekumas, samuti siis, kui halduri poolt esitatud hagid on läbi vaatamata või kui haldur kavatses esitada hagi või on kohustatud seda tegema, võib kohus jätta halduri vabastamata. Sel juhul jätkab haldur oma ülesannete täitmist ka pärast pankrotimenetluse lõpetamist.

(5) Pärast käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud ülesannete täitmist esitab haldur kohtule aruande. Kohus otsustab halduri vabastamise pärast temalt aruande saamist, tehes selle kohta määruse.

§ 166. Järelejagamine

(1) Kui pärast pankrotimenetluse lõpetamist ja halduri vabastamist laekub pankrotivarasse raha, vabanevad jagamisel hoiustatud rahasummad või selgub, et pankrotivara hulka kuulub esemeid, mida ei ole jaotusettepaneku koostamisel arvestatud, teeb kohus omal algatusel või halduri või võlausaldaja avalduse alusel määruse järelejagamise läbiviimiseks.

(2) Järelejagamise läbiviimiseks kinnitab kohus halduri, kelleks võib olla ka uus haldur.

(3) Järelejagamine toimub vastavalt jaotusettepanekus ettenähtud jaotistele.

(4) Kui järelejagamine määrati seetõttu, et pankrotivara hulka kuulub esemeid, mida ei arvestatud jaotusettepaneku koostamisel, peab haldur need käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kohtumääruse alusel täitemenetluse seadustikus sätestatud korras arestima.

(5) Kohus võib järelejagamise läbiviimise eeldusena nõuda avalduse esitajalt järelejagamise kulude katteks kohtu määratud summa maksmist kohtu deposiiti.

(6) Kohus võib loobuda järelejagamise läbiviimisest ja jätta laekunud või hoiustatud rahasumma või pankrotivara hulka kuulunud eseme võlgnikule, kui rahasumma või eseme väärtus on järelejagamise kulusid arvestades ebaproportsionaalselt väike.

(7) Kohus otsustab halduri vabastamise pärast temalt aruande saamist, tehes selle kohta määruse.

§ 167. Nõuete esitamine pärast pankrotimenetluse lõppemist

(1) Pärast pankrotimenetluse lõppemist võivad võlausaldajad nõuded, mille võis esitada pankrotimenetluses, kuid mis on selles jäänud esitamata, samuti nõuded, mis küll esitati, kuid mis jäid rahuldamata ja millele võlgnik vastu vaidles, esitada võlgniku vastu üldises korras. Sel juhul pankrotimenetluse aja eest intresse ja viiviseid ei arvestata.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõuet ei või esitada, kui nõue on võlgniku kohustustest vabastamise tõttu vastavalt käesoleva seaduse §-s 176 sätestatule lõppenud.

(3) Võlausaldajad võivad pärast pankrotimenetluse lõppemist esitada võlgniku vastu ka massikohustustest tekkinud nõuded, mida ei ole pankrotimenetluses rahuldatud.

(4) Üldises korras võib võlgniku vastu esitada samuti nõudeid, mis on tekkinud pankrotimenetluse ajal ja mida ei saanud pankrotimenetluses esitada. Sel juhul algab aegumistähtaeg pankrotimenetluse lõpetamisest.

§ 168. Pankrotimenetluse lõpetamise määrus täitedokumendina

Ulatuses, milles võlausaldaja pankrotimenetluses tunnustatud nõue on jäänud pankrotimenetluses rahuldamata, on käesoleva seaduse § 158 lõikes 4 või § 163 lõikes 4 nimetatud määrus täitedokumendiks, kui võlgnik ei ole esitanud nõudele vastuväidet vastavalt käesoleva seaduse § 104 lõikele 1 või kui kohus on § 104 lõikes 2 nimetatud juhul võlausaldaja nõuet tunnustanud

11. peatükk FÜÜSILISEST ISIKUST VÕLGNIKU KOHUSTUSTEST VABASTAMINE

§ 169. Võlgniku kohustustest vabastamine

Füüsilisest isikust võlgnik võidakse vabastada pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest. Kohustustest vabastamine toimub käesolevas peatükis sätestatud alustel ja korras.

§ 170. Võlgniku avaldus

(1) Võlgniku kohustustest vabastamise avaldus tuleb esitada kohtule hiljemalt võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise ajaks. Avalduse võib võlgnik esitada ka oma pankrotiavalduses.

(2) Avalduses peab võlgnik kinnitama, et talle ei ole teada asjaolusid, mis võiksid kohustustest vabastamise välistada, ja et ta kohustub täitma käesoleva seaduse §-s 173 nimetatud kohustusi.

§ 171. Menetluse algatamine

(1) Võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamise otsustab kohus lõpparuande kinnitamisel. Kohus kuulab ära võlgniku ja halduri arvamuse. Võlausaldaja võib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud asjaolule tuginedes esitada võlgniku kohustusest vabastamisele vastuväite.

(2) Kohus ei algata võlgniku kohustustest vabastamise menetlust, kui:

1) võlgnik on mõistetud süüdi pankroti- või täitemenetluselase kuriteo, maksualase kuriteo või karistusseadustiku §-des 380–382 nimetatud kuriteo toimepanemises;

2) võlgnik on viimase kolme aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist või pärast seda andnud tahtlikult või raske hooletusega ebaõigeid või ebatäielikke andmeid oma majandusliku olukorra kohta, et saada toetusi või muid soodustusi riigilt, kohalikult omavalitsusüksuselt või sihtasutuselt või vältida maksude maksmist;

3) kohus on viimase 10 aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist otsustanud võlgniku kohustustest vabastada või jätnud võlgniku avalduse kohustustest vabastamiseks rahuldamata seetõttu, et võlgnik on pannud toime pankrotikuriteo;

4) võlgnik on viimase aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist või pärast seda tahtlikult või raske hooletuse tõttu takistanud võlausaldajate nõuete rahuldamist, raisates vara või viivitades pankrotiavalduse esitamisega, kuigi tal ei olnud väljavaateid oma majandusliku olukorra paranemisele;

5) võlgnik on tahtlikult või raske hooletusega esitanud võlanimekirjas ebaõigeid või ebatäielikke andmeid oma vara ja sissetulekute, võlausaldajate ja oma kohustuste kohta, samuti rikkunud tahtlikult või raske hooletusega muid oma käesolevas seaduses sätestatud kohustusi.

(3) Määruse peale, millega kohus on jätnud võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamata, võib võlgnik esitada määruskaebuse.

(4) Määruse peale, millega kohus on algatanud võlgniku kohustustest vabastamise menetluse, võib määruskaebuse esitada võlausaldaja, kes on esitanud kohtule vastuväite vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1.

(5) Ringkonnakohtu määruse peale käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 nimetatud määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

§ 172. Usaldusisik

(1) Kui kohus algatab võlgniku kohustustest vabastamise menetluse, nimetab ta võlausaldajate üldkoosoleku ettepanekul usaldusisiku, kellele võlgnik teeb käesoleva seaduse § 173 lõigetes 3 ja 6 nimetatud makseid.

(2) Usaldusisik peab võlgnikult saadud maksed hoidma oma varast eraldi ja need vastavalt jaotusettepanekus ettenähtud jaotistele üks kord aastas võlausaldajatele välja maksma.

(3) Võlausaldaja põhjendatud taotlusel võib kohus usaldusisikule anda õiguse kontrollida, kas võlgnik täidab oma kohustusi.

(4) Võlgniku kohustustest vabastamise menetluse lõpuks esitab usaldusisik kohtule aruande. Menetluse lõpetamisel vabastab kohus usaldusisiku.

(5) Mõjuval põhjusel võib kohus omal algatusel, võlausaldaja või usaldusisiku taotlusel vabastada usaldusisiku ja asendada ta teise usaldusisikuga enne võlgniku kohustustest vabastamise menetluse lõpetamist. Vabastatud usaldusisik esitab kohtule aruande.

§ 173. Võlgniku kohustused menetluse kestel

(1) Võlgnik on kohustatud tegelema mõistlikult tulutoova tegevusega ja, kui tal sellist tegevust ei ole, siis seda otsima.

(2) Võlgnik peab viivitamatult teatama kohtule ja usaldusisikule igast elu- ja tegevuskoha vahetusest, mitte varjama saadud tulusid ning vara, samuti andma kohtu ja usaldusisiku nõudel teavet oma tegevuse või selle otsimise, oma sissetulekute ja vara kohta.

(3) Võlgnik on kohustatud töö- või teenistussuhetest või muust sarnasest suhtest või ettevõtlusest saadud tulu igakuiselt usaldusisikule üle andma.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tulust võib võlgnik endale jätta 15 protsenti, juhul kui võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamisest on möödunud üks aasta, 20 protsenti, kui sellest on möödunud kaks aastat ja 25 protsenti, kui sellest on möödunud kolm aastat.

(5) Võlgnik ei pea usaldusisikule üle andma tulu, millele seadusest tulenevalt ei saa pöörata sissenõuet.

(6) Pärimise teel saadu väärtusest on võlgnik kohustatud poole usaldusisikule üle andma.

§ 174. Sissenõude keeld

(1) Võlgniku kohustustest vabastamise menetluse kestel ei saa pankrotivõlausaldajad pöörata sissenõuet võlgniku varale.

(2) Võlausaldajad, kelle nõue võlgniku vastu on tekkinud pärast võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamist, ei saa menetluse kestel pöörata sissenõuet usaldusisikule üleandmisele kuuluvatele rahasummadele.

§ 175. Võlgniku kohustustest vabastamise otsustamine

(1) Pärast viie aasta möödumist võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamisest otsustab kohus võlgniku taotlusel tema pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise, tehes selle kohta määruse.

(2) Kohus keeldub võlgnikku kohustustest vabastamast, kui:

1) võlgnik on mõistetud süüdi pankrotikuriteos;

2) võlgnik on rikkunud süüliselt oma käesoleva seaduse §-s 173 nimetatud kohustusi ja kahjustanud sellega võlausaldajate huve.

(3) Kohus ei või keelduda võlgnikku kohustustest vabastamast, enne kui ta on ära kuulunud usaldusisiku ja võlgniku, samuti võlausaldajad, kes on selleks soovi avaldanud.

(4) Võlgnik peab vande all andma kohtule teavet oma kohustuste täitmisest. Kui võlgnik kohtu määratud tähtaja jooksul teavet ei anna, keeldub kohus võlgnikku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamast.

(5) Kui võlgnik on käesoleva seaduse §-s 173 nimetatud kohustusi rikkunud, võib võlausaldaja taotleda, et kohus keelduks võlgnikku kohustustest vabastamast. Võlausaldaja võib selle taotluse esitada kuue kuu jooksul võlgniku kohustuste rikkumisest teadasaamisest arvates.

(6) Määruse peale, millega kohus on võlgniku kohustustest vabastanud või sellest keeldunud, võivad võlausaldaja ja võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(7) Kohus avaldab teate võlgniku kohustustest vabastamise või vabastamata jätmise määruse kohta väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(8) Kui kohus vabastab võlgniku kohustustest või keeldub sellest, lõpetab kohus võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise menetluse.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 176. Võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise tagajärjed

(1) Kui võlgnik vabastatakse oma pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest, lõpevad pankrotivõlausaldajate nõuded võlgniku vastu, sealhulgas ka nende pankrotivõlausaldajate nõuded, kes ei ole pankrotimenetluses nõudeid esitanud.

(2) Võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamisel ei lõpe õigusvastaselt tahtlikult tekitatud kahju hüvitamise kohustused.

(3) Võlgniku kohustustest vabastamine ei vabasta võlgnikuga solidaarselt vastutavat isikut oma kohustuse täitmise eest. Kui võlgnikuga solidaarselt vastutav isik täidab kohustuse, ei saa ta kohustustest vabastamise korral esitada tagasinõuet võlgniku vastu.

(4) Kui võlgnik on võlausaldaja nõude rahuldanud pärast oma pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamist, ei saa kohustuse täitmiseks üleantud võlausaldajalt tagasi nõuda.

§ 177. Võlgniku kohustustest vabastamise määruse tühistamine

(1) Kohus võib võlausaldaja taotlusel ühe aasta jooksul võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise määruse tegemisest selle määruse tühistada, kui selgub, et võlgnik on kohustustest vabastamise menetluse kestel oma kohustusi tahtlikult rikkunud ja sellega oluliselt takistanud pankrotivõlausaldajate nõuete rahuldamist. Kohus lahendab võlausaldaja taotluse määrusega.

(2) Võlausaldaja võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse esitada üksnes juhul, kui ta sai võlgniku kohustuste rikkumisest teada alles pärast võlgniku kohustustest vabastamise määruse tegemist.

(3) Enne võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise määruse tühistamise otsustamist kuulab kohus ära võlgniku ja usaldusisiku.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse peale võivad taotluse esitanud isik ja võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(5) Kohus avaldab teate võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise määruse tühistamisest väljaandes Ametlikud Teadaanded.

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

12. peatükk KOMPROMISS

§ 178. Kompromissi mõiste

(1) Kompromiss on võlgniku ja võlausaldajate vaheline kokkulepe võlgade tasumise kohta, mis seisneb võlgade vähendamises või nende tasumise tähtaja pikendamises.

(2) Kompromiss tehakse võlgniku või halduri ettepanekul pankrotimenetluses pärast pankroti väljakuulutamist. Võlausaldajate üldkoosolek või pankrotitoimikond võib teha haldurile ülesandeks töötada välja kompromissettepanek.

(3) Kompromissotsuse teeb võlausaldajate üldkoosolek. Kohus otsustab kompromissi kinnitamise, tehes selle kohta määruse.

§ 179. Kompromissettepanek

(1) Kompromissettepanekus määratakse, mis ulatuses ja mis tähtpäevaks võlgnik tasub võlad. Kompromissettepanekus tuleb põhjendada, et võlgnik suudab oma võlad selles ulatuses ja selleks tähtpäevaks tasuda. Kui võlgnik tegeleb majandus- või kutsetegevusega, esitatakse ettepaneku lisana majandus- või kutsetegevuse jätkamise kava ja ettevõtte tervendamiskava.

(2) Kompromissettepaneku võib esitada kuni esimese jaotusettepaneku kinnitamiseni kohtu poolt.

§ 180. Kompromissi tegemise otsustamine

(1) Kompromiss tehakse võlausaldajate üldkoosolekul kõigi võlgniku vastu suunatud nõuete kohta (kompromissotsus), mis olid olemas kompromissi tegemise ajaks. Kompromissotsuses märgitakse kompromissi kehtivuse tähtaeg.

(2) Kompromissotsuse saab teha pärast nõuete kaitsmist.

(3) Kompromiss on tehtud, kui selle poolt hääletab vähemalt pool kohalviibivatest võlausaldajatest, kelle nõuded moodustavad vähemalt 2/3 kõigi nõuete summast. Hääleõiguse annavad kaitstud nõuded. Kui võlausaldaja nõudele on esitatud vastuväide ning nõude tunnustamise üle peetav kohtumenetlus ei ole kompromissotsuse tegemise hetkeks lõppenud, osaleb võlausaldaja kompromisettepaneku hääletamisel vastavalt käesoleva seaduse § 82 lõigetes 4 ja 5 nimetatud kohtumäärusega nõude suhtes kinnitatud häälte arvule.

§ 181. Pandiga tagatud nõuetega võlausaldajate osalemine hääletamisel

(1) Võlausaldaja, kelle nõue on tagatud pandiga, saab kompromissi tegemisel hääletada üksnes juhul, kui tema nõue ei ole pandiga täielikult tagatud. Sel juhul arvestatakse hääletamisel pandipidaja nõudega vaid nõude selle osa ulatuses, mis jääks eeldatavalt rahuldamata pandieseme müügist saadu arvel. Vaidluse korral määrab pandiga tagatud nõude osa suuruse haldur.

(2) Kui kompromisettepanekuga soovitakse välistada pandipidajast võlausaldaja pandiõigusest tuleneva nõude maksmapanek rohkem kui 90 päevaks, arvestatakse hääletamisel pandipidajast võlausaldaja nõudega kogu ulatuses.

§ 182. Pandipidaja õiguste piiramine

(1) Kui võlgnik tegeleb majandus- või kutsetegevusega ja kompromissi kohaselt on pandiga koormatud ese vajalik võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamiseks, ei saa pandiga tagatud nõuet kompromissis märgitud tähtaja jooksul maksma panna.

(2) Kui pandipidaja hääletas kompromissi vastu, ei või käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaeg olla pikem kui üks aasta.

(3) Pandipidajale, kelle pandiga tagatud nõude maksmapanek on kompromisettepaneku kohaselt seetõttu, et pandieset on vaja võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamiseks, edasi lükatud teiste pandipidajatega võrreldes pikemaks ajaks, makstakse teistega võrreldes pikema aja eest kompromisettepanekus ettenähtud intressi. Kui kompromisettepanekus ei ole intressi suurust ette nähtud, makstakse seaduses sätestatud intressi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud intressi makstakse pandiga tagatud nõudelt, kui aga nõue on suurem kui rahasumma, mida pandieseme müügist eeldatavalt saadakse, siis sellelt rahasummalt.

§ 183. Kompromissi kinnitamine

(1) Haldur esitab kompromissotsuse viivitamata kinnitamiseks kohtule. Kompromissi kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul kompromissotsuse kohtule esitamise päevast arvates, tehes selle kohta määruse.

(2) Kohus ei kinnita kompromissi, kui kompromissi tegemisel ei ole järgitud käesolevas seaduses sätestatud nõudeid või kui kompromiss on tehtud pettuse mõjul.

(3) Kui kohus ei kinnita kompromissotsust seetõttu, et kompromissi tegemisel ei ole järgitud seaduses sätestatud nõudeid, kutsub haldur kokku uue võlausaldajate üldkoosoleku 15 päeva jooksul kompromissi kinnitamata jätmise määruse tegemisest arvates.

(4) Määruse peale, millega kohus kompromissi kinnitas või kinnitamata jättis, võib võlausaldaja, võlgnik või haldur esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(5) Haldur avaldab teate kompromissi kinnitamisest väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teates tuleb märkida ka käesoleva seaduse §-s 186 nimetatud asjaolud ning milliste tehingute tegemiseks vajab võlgnik halduri nõusolekut (§ 189 lõige 2).

[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 184. Kompromissi tagajärjed

(1) Kompromissi kinnitamise määrusega lõpetab kohus pankrotimenetluse.

(2) Määruse alusel saab võlgnik tagasi vara valitsemise õiguse ja vara müük lõpetatakse. Vara müügist laekunud raha, mis ei ole võlausaldajale üle antud, antakse võlgnikule.

(3) Võlgnikule läheb üle kohustus täita massikohustused ning tasuda pankrotimenetluse kulud.

(4) Pankrotimenetluse lõpetamisel kompromissotsuse kinnitamisega ei vabastata haldurit ja pankrotitoimkonna liikmeid ning neil on käesoleva seaduse §-des 188–190 nimetatud õigused ja kohustused.

(5) Kompromiss ei vabasta võlgnikuga kohustuse täitmise eest solidaarselt vastutavat isikut oma kohustuse täitmisest. Kui võlgnikuga kohustuse täitmise eest solidaarselt vastutav isik on kohustuse täitnud, on tal võlgniku suhtes tagasinõudeõigus üksnes ulatuseni, milles võlgnik vastutaks kohustuse täitmise eest kompromissi järgi.

(6) Kohtu poolt kinnitatud kompromiss on täitedokument pankrotimenetluses tunnustatud nõuete suhtes. Kui kompromiss seisneb võlgade tasumise tähtaja pikendamises, ei saa kompromissis nimetatud tähtaja jooksul maksmata panna nõudeid, mille suhtes kompromiss on tehtud.

§ 185. Ülesõtmise piirangute kehtivus

Käesoleva seaduse §-des 50–53 sätestatud kohaldatakse ka kompromissi kehtivuse ajal.

§ 186. Majandustegevuse jätkamiseks võetav krediit

(1) Kompromissiga võib ette näha, et nende isikute nõuded, kes on andnud võlgnikule krediiti tema majandustegevuse jätkamise võimaldamiseks, rahuldatakse kompromissi tühistamise korral sellele järgnevas pankrotimenetluses enne ülejäänud pankrotivõlausaldajate nõudeid.

(2) Kui kompromissiga nähakse ette, et käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikute nõuded rahuldatakse täielikult või osaliselt enne pandiga tagatud nõudeid, arvestatakse kompromissettepaneku hääletamisel pandipidajast võlausaldajate nõuetega kogu ulatuses.

(3) Kompromissis tuleb ette näha käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt rahuldatavate nõuete maksimumsumma.

(4) Isikul, kes on andnud võlgnikule krediiti tema majandustegevuse jätkamise võimaldamiseks, on õigus nõuda oma nõude rahuldamist vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 üksnes juhul, kui võlgnik on krediidiandjaga kokku leppinud, millises ulatuses krediidist tulenev põhinõue, intressid ja kõrvalnõuded kuuluvad rahuldamisele vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1, ja haldur on selleks kokkuleppeks andnud oma kirjaliku nõusoleku.

§ 187. Uute võlausaldajate nõuded

Paragrahvis 186 nimetatud krediidiandja nõude rahuldamise eelisõigus kehtib ka võlausaldaja suhtes, kelle nõue võlgniku vastu on tekkinud lepingust kompromissi kehtivuse ajal.

§ 188. Tagasivõitmine kompromissi korral

Halduril on õigus kompromissi kehtivuse ajal vara pankrotivarasse tagasi võita.

§ 189. Järelevalve kompromissi täitmise üle

(1) Kompromissi täitmise üle teostavad järelevalvet haldur ja pankrotitoimkond.

(2) Kompromissis võib ette näha, et kompromissi kehtivuse ajal võib võlgnik kompromissis nimetatud tehinguid teha üksnes halduri nõusolekul. Sel juhul on kompromissis nimetatud halduri nõusolekuta tehtud tehing tühine.

(3) Kui kompromissis on ette nähtud, et võlgnik võib teha tehinguid halduri nõusolekul, tuleb registris teha märkus käsutuskeelu kohta, kohaldades vastavalt käesoleva seaduse §-des 40 ja 41 sätestatud.

(4) Kui haldur tuvastab, et võlgnik ei suuda täita nõudeid, mille suhtes kompromiss kehtib, peab ta sellest viivitamata teatama kohtule ja pankrotitoimkonnale.

(5) Haldur on kohustatud esitama kohtule ja pankrotitoimkonnale igal aastal aruande oma tegevuse ja kompromissi täitmise kohta.

(6) Haldurile makstakse järelevalve teostamise eest tasu. Tasu suurus määratakse kompromissis.

§ 190. Kompromissi tühistamine

(1) Kohus võib tühistada kompromissi halduri või selle võlausaldaja nõudel, kelle suhtes kompromiss kehtib, kui:

[RT I 2008, 59, 330- jõust. 01.01.2009]

- 1) võlgnik on mõistetud süüdi pankroti- või täitemenetlusalases kuriteos;
- 2) võlgnik ei täida kompromissist tulenevaid kohustusi;
- 3) kompromissi kehtivuse ajast vähemalt poole möödumisel on ilmne, et võlgnik ei suuda kompromissi tingimusi täita.

(2) Kui ilmneb käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolu, on haldur kohustatud esitama kohtule nõude kompromissi tühistamiseks.

(3) Kompromissi tühistamise nõude võib esitada üksnes kompromissi kehtivuse ajal.

(4) Kompromissi tühistamisel pankrotimenetlus taastatakse. Kompromissi tühistab ja pankrotimenetluse taastab kohus määrusega.

(5) Kompromissi tühistamisel on võlausaldajal, kelle nõue kompromissiga vähenes, nõudeõigus esialgses suuruses, arvestades tema poolt saadut.

(6) Võlausaldaja, kelle nõue tekkis kompromissi ajal, on kohustatud hiljemalt kahe kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 8 nimetatud teate avaldamisest arvates haldurile vastavalt käesoleva seaduse §-des 93 ja 94 sätestatule oma nõudest teatama.

(7) Nõuded, mille suhtes kompromiss kehtis, loetakse kaitstuks. Kompromissi ajal tekkinud nõuete kaitsmine toimub käesoleva seaduse §-des 100–107 sätestatud korras.

(8) Teate kompromissi tühistamisest ja pankrotimenetluse taastamisest avaldab kohus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

§ 191. Pankrotiavaldus kompromissi kehtivuse ajal

(1) Kompromissi kehtivuse ajal ei saa esitada pankrotiavaldust nõude alusel, mille suhtes kompromiss kehtib.

(2) Kui kompromissi kehtivuse ajal esitatakse võlgniku suhtes pankrotiavaldus nõude alusel, mille suhtes kompromiss ei kehti, kaasab kohus pankrotiavalduse läbivaatamisele kompromissi täitmise üle järelevalvet teostava halduri, kellele ta võib ülesandeks teha käesoleva seaduse §-s 22 nimetatud ülesannete täitmise. Sel juhul on halduril ajutise halduri õigused ja kohustused.

(3) Kui kohus käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul tuvastab, et kompromissis ettenähtut arvestades on siiski alused võlgniku pankroti väljakuulutamiseks, tühistab kohus kompromissi ja taastab pankrotimenetluse, tehes selle kohta määruse.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud juhul avaldab kohus käesoleva seaduse § 190 lõikes 8 nimetatud teate.

(5) Määruse peale, millega kohus käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud pankrotiavalduse lahendab, võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse.
[RT I 2005, 39, 308- jõust. 01.01.2006]

§ 192. Kompromissi tähtaja möödumine

(1) Võlausaldajad, kelle nõudeid kompromiss puudutab, võivad ka pärast kompromissi tähtaja möödumist oma kompromissi ajal rahuldamata jäänud nõuded kompromissis kokkulepitud ulatuses maksma panna.

(2) Kohus vabastab halduri pärast kompromissi tähtaja möödumist, tehes selle kohta määruse.

(3) Kompromissi tähtaja möödumisel kustutatakse registris tehtud märkused käsutuspiirangute kohta.

13. peatükk SEADUSE RAKENDAMINE

§ 193. Seaduse kohaldamine pankrotimenetlusele

(1) Enne käesoleva seaduse jõustumist alanud pankrotimenetluses kohaldatakse nende pankrotimenetluse toimingute suhtes, mis tehakse pärast käesoleva seaduse jõustumist, käesolevas seaduses sätestatud.

(2) Käesoleva seaduse § 33 lõige 5, § 39 lõige 2, § 40 lõike 2 kolmas lause ja § 41 lõike 1 kolmas lause jõustuvad Eesti liitumisel Euroopa Liiduga eraldi seadusega.

§ 194–200. [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 201. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 198 punkt 1 jõustub seaduse Riigi Teatajas avaldamisele järgneval päeval.